

சென்னை

குமரகுருபரன்

ஆசிரியர் குழு

1. வித்துவான் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான் அவர்கள்
ஸ்ரீ காசிமடம் இளவரசு, திருப்பனந்தான்
2. திரு. கே. சிவராமன் அவர்கள் M. A.,
சைவ சித்தாந்த தத்துவ விரிவுரையாளர்,
காசிச் சர்வகலாசாலை, காசி.
3. திரு. கே. எம். வேங்கடராமையா அவர்கள் M. A. B. O. L.
பிரின்ஸிபால், செந்தமிழ்க்கல்லூரி, திருப்பனந்தான்,
4. ராவ்சாஹிப், வித்துவான். திரு. கு. அருணாசலக் கவுண்டர்
அவர்கள், தலைமைத் தமிழ் விரிவுரையாளர், ம. தி. தா. இந்துக்
கல்லூரி, திருநெல்வேலி.
5. திரு. பி. செந்தில்நாயகம் பிள்ளை அவர்கள் B. A.,
ஓய்வு பெற்ற மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி, புளியங்குடி.
6. திரு. டி. எச். விவேகானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் B. A., L. T.,
அசிட்டெண்ட் கமிஷனர்.
H. R. & C. E. (Adm) Dept. Ramanad at Madura-2
7. திரு. T. B. சித்தலிங்கம் அவர்கள் M. A.
தமிழ் விரிவுரையாளர், காசி இந்துப் பல்கலைக்கழகம், காசி.
T. M. குமாரசுபரன் பிள்ளை B. A., B. L.,
நிர்வாக ஆசிரியர்.

உள்ளுறை

பக்கம்

1. தில்லைச் சிவகாமியம்மை யிரட்டைமணிமாலை 15 ...	393
2. திருமந்திரம், ஐந்தாம் தந்திரம். (Tirumantiram Tantra the fifth) ...	398
3. The Glory of Indian Womanhood	403
4. திருக்கோவையார் விளக்கம்	409
5. Hymns of the Tamil Saivite Saints ...	414
6. உருத்திரனும் சிவனும் ...	415
7. திருவண்டப்பகுதி ...	417
8. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் அற்புதத் திருப் பதிகங்கள்	422
9. பூவும் சிகையும் ...	423
10. ஸ்ரீ குமாரசுபர சுவாமிகள் ...	425
11. தாயுமானவர் — பராபரக்கண்ணிகள் ...	432
12. முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழ்-உரைநடை	433
13. திருவாசக அநுபூதி உரை ...	436
14. தில்லைவாழ்ந்தணர் படிக்காசு நிதி..... ரூ. 7000	437

உ
சிவமயம்
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

மலர் 16 || விசுவாவசு-ஸ்ரீ ஆவணித் திங்கள் 1-ம்உ [17-8-65] || இதழ் 8

தில்லைச் சிவகாமியம்மை யிரட்டைமணிமாலை

(கட்டுரை 15)

தொண்டைமண்டலாதீனம் மகாசந்நிதானம்
சீலஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள் அவர்கள்
ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள் மடாலயம்,
காஞ்சிபுரம்.

‘சிறைசெய்த தூநீர்த் திருத்தில்லைத் தொல்லை
மறைசெய்த ஈர்ந்தண் மழலைப் — பிறைசெய்த
ஒண்ணுதலைக் கண்ணுதலோ டுள்ளத் திருத்தியின்பம்
நண்ணுதலைக் கண்ணுதலே நன்று.’

(13)

1. ‘சிறைசெய்த தூநீர்த் திருத்தில்லை’ என்றது தில்லையின்
நீர்வளச் சிறப்புணர்த்திற்று.

2. 'தொல்லை மறை' என்றது வேதங்களின் அநாதியைக் குறித்தது.
3. 'மறை செய்த ஈர்ந்தண் மழலை யொண்ணுதல்' என்றது சிவசத்தியின் படைப்பு வேதம் என்னும் வாய்மையை விளம்பிற்று.
4. 'பிறைசெய்த ஒண்ணுதல்' என்றது நுதலுக்கு ஒப்பு (வெண்) பிறை என்றதாம்.
5. 'கண்ணுதல்' என்றது ஒண்ணுதல் போல்வதோர் அன் மொழித் தொகையாயினும் இரண்டற்கும் வேறுபாடுண்டு. ஒள் + நுதல். கண் + நுதல். ஒள்ளிதாகிய நுதலாள். கண்ணதாகிய நுதலான். ஒண்மை:- பண்பு. கண் உறுப்பு. நுதலிற் கண்ணை யுடையவன். நுதலின் ஒண்மை யுடையாள். முன்னது பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. கண்ணுதல் என்றது இரண்டன் றொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. தொகைப் புறத்துப் பிறந்த எனல் குற்றம் ஒருதொகைப் புறத்து மற்றொரு தொகை பிறவாது. நிலைக்களத்துப் பிறந்த எனலே செவ்விது.
6. 'ஒண்ணுதலைக் கண்ணுதலோடு உள்ளத்திருத்தி' என்றது சிவத்யாநம் பண்ணும் விதியைத் தெரிவித்தவாறு
7. 'இன்பம் நண்ணுதல்' என்றது அச் சிவத்யாந பலன் கூறிற்று.
8. 'நண்ணுதலைக் கண்ணுதலே நன்று' அப்பயனைக் கருதுவதே அடைதற்கு முன்னர்ச் செய்யற்பாலது என்றறிவித்தவாறு.
9. 'கண்ணுதலே நன்று' என்றது மனம், வாக்கு, காயம் முன்றனுள்ளும் மனத்தின வ்ணையை (க் கண்ணுதலை) முன்னர்ச் செய்தால் வாக்கின் வினையாயப் போற்றிப் புகழ்தலும், காயத்தின் வினையாகிய அப்பயனைப் பெறுதல் முதலியவும் அரியன அல்ல. மிக எளிய என்றபடி.

10. 'நன்று பெரிதாகும்' என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரப் படி, ஏனை வாக்குக் காயங்களின் வினையைக் காட்டிலும் மனத்தின் வினையாகிய கண்ணுதலே பெரிது என்றவாறு.

இதில் உள்ள பொருள் இரண்டு, ஒன்று மறைகளை அருளியது. மற்றொன்று சிவத்யாநம் பண்ணுவோர் சிவபிரானைச் சிவசத்தியுடன் கூடிய நிலையில் வைத்துத் தியாநம் பண்ணுதல் வேண்டும் என்பது. முன்னதைக் குறித்துப் பல பல நூல்களிற் பல பல வகையில் உணர்த்தியிருக்கின்றனர் முன்னோர். பின்னதைக் குறித்தும் அவ்வாறே உணர்த்தியிருப்பினும் விளங்கிக் கொள்வது அரிதாயிருக்கின்றமையால், தியாநம் பண்ணும் நேயர்க்குச் செவ்விதின் அமைவதில்லை. அதை மட்டும் ஒரு சிறிது இதில் விளக்க விருப்பம் உண்டு.

'அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி' என்றவாறு சிவத் தியாநம் செய்வோர் சிவத்தைச் சத்தியுடன் தியாநம் செய்யத் தக்க இடங்களில் வைத்துத் தியாநம் பண்ணிவருதல் பயன் தரும். உடலினுள் 'மனம்' எனச் சொல்லப்படுவது ஒன்றுண்டு. அது தத்துவம் முப்பத்தாறனுள் மண் முதலாக எண்ணப் படுங்கால் இருபத்தொன்றாவதாம். - நாதம் முதலாக எண்ணப் படுங்கால் பதினைந்தாவதாம். அ தி ல் அச்சிவம் + சக்தி இரண்டனையும் ஒருங்குற வைத்துத் தியாநம் பண்ணுவதே சாதாரணக்கிரமம் ஆகும். சிறப்பாகச் செய்யுந் தியாநக்கிரமம் பலவேறு வகைப்படும். ஆறுதாரங்களுள் ஒவ்வொன்றிலும் வைத்து வழிபடும் நிலையில், புருவ நடுவில் ஈரிதழ்த்தா மரையில் இருக்கும் வண்ணம் சதாசிவத்யாநம் செய்வதும் சிறப்புடையது. பிராசாதயோக மார்க்கத்தில், பிராசாத மந்திர ஜபக்ரமத்தில், சிவமந்திரத்தைச் சிவபேதம் சக்திபேதம் அறிந்து அதனதன் எல்லையைத் திறம்பட வுணர்ந்து ஜபம் புரியும் நெறியில் தியாநம் பண்ணும் முறைமை மிக்க சிறப்புடையது. ஆறுதாரத்தை யுங் கடந்து நிராதாரமாகத் தியாநம் பண்ணுவது அதனினும் மிகச் சிறந்தது. ஆதாரம் நிராதாரம் இரண்டனையும் கடந்து அவற்றின்மேல் நிலை (மீதானம்; மிசை நிலம், 'நிலமிசை')யில் தியாநம் பண்ணுவது முடிவானது. ஆண்டும் சக்தியை விட்டுத் தியாநம் பண்ணுதலில்லை, பஞ்சாக்கரத்தில் சிவத்தை யுணர்த்து

வது சிகாரம். சக்தியை உணர்த்துவது வகாரம். உயிரை யுணர்த்துவது யிகாரம். நகாரம் மகாரம் இரண்டும் பாசம் (மலம் மாயை திரோதானம் கன்மம்). 'நம' இரண்டும் விட்டு ஜபம் செய்வதும், 'ய' கரத்தை விட்டு ஜபம் செய்வதும் அததற் குரிய பக்குவர் செயல். 'சிவ' என்னும் இரண்டனையும் மாறி ஜபம் பண்ணுவது சிவஞானிகள் இயல்பு. அதனைத் திருமுறை களும் மெய்கண்ட நூல்களும் நனகு உணர்த்துகின்றன. 'வசி யாற்றமாமதியும் ஆம்' (திருமுறை 3, 306, 2) கலந்தருள் பெற்றது மாவசியே காழியரனடி மாவசியே' (3. 371. 10). 'மாறி விதிப்படி யோதஞ் செழுத்துமே' (உண்மை விளக்கம் 44) சிவஞான போதம் ஒன்பதாவது சூத்திரத்தின் அந்தரியாகம் உணர்த்துமிடத்திற் கூறிய வற்றையும் இங்கு நோக்குக.

சரியாவான்கள், கிரியாவான்கள், யோகிகள், ஞானிகள் ஆகிய நால்வர்க்கும் சிவநிலையும், சக்தி நிலையும் (அருபம், ரூபாரூபம், ரூபம் என்னும் உருவநிலையும் அம்முன்றனையும் கடந்த ஞான நிலையும் ஆக) வேறுபடும். வேறுபட்டாலும் சக்தியை விட்டுச் சிவத்தைமட்டும் ஜபம் செய்வதில்லை. தியா நம் பண்ணுவதும் இல்லை யோகரும் ஞானியரும் சக்தியைக் கடந்து சிவத்தை யுற்றுச் சிவமாயே நிற்கும் நிலையுண்டு. அதனைச் சுவாநுபவத்தால் அன்றி யுணர முடியாது. 'தாயை மறந்து ஏயுமதே நிட்டை' என்றது அதனையே. துகளறு போதம், சிவாநந்த போதம், சிவாநந்த போதசாரம் முதலிய உண்மை நூல்களில் அந்நிலை இனிதுணர்த்தப்பட்டுள்ளன. துகளறு போதத்திலே, 'அறிவடையச் சென்று அங்கு அதீதமாய் நின்ற குறி இறந்திட்டு ஒன்றுங் குறியா நெறி' என்று குறிக்கப் பட்டது அதுவே யாகும். சரியா வான்களும் கிரியா வான்களும் யோகியருள் அபக்குவரும் சக்தியுடன் சிவத்தைத் தியாநம் பண்ணுதலே சிறந்த சாதனம் சிவப்பிரகாசர் இத்திறத்தில் ஒரு நல்ல கருத்தை வெளியிட்டார். அதை யெல்லாரும் உளத்திற் கொண்டு பயனடைவார்களாக.

“கண்புனல்துளிப்ப அழற்படும் இழுதின்

கரைந்துகும் நெஞ்சில்நீன றனையே

பெண்பயில் உருவமொடு நினைந்து எனது

பெண்மயல் அகற்றுமநாள் உளதோ

வண்புனல் வேந்தன் ஆர்கலிக் குடத்து
மணிமுகிற் கலயத்தின் முகந்து
தண்புனல் ஆட்ட ஆடுறுஞ் சோண
சயிலனே கயிலைநா யகனே ”

இதிற் பெண்ணுசை தீர்தற்பொருட்டுச் சிவத்தைச் சத்தியுடன்
தியாநம் செய்க என்ற துணர்க ஒண்ணுதலைக் கண்ணுதலோடு
கண்ணுதல் நன்று. இன்பம் நண்ணுதலைக் கண்ணுதல் நன்று.

(தொடரும்)

இராகம் : ஆஹிரி

௮

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

முருகனை மறவாதே — என்றும்
திருவடிது ணையுண்டு தேவாதிதேவனும் (முருகனை)

அனுபல்லவி

கருணாவிலாசனும் கந்தன் புகழ்பாடு
தருணம் கிடைத்தபோது தரணியில் ஒதிடு (முருகனை)

சரணங்கள்

1) செந்தி லம்பதியினில் சிறந்து விளங்கிடும்
கந்தன் க்ருபாகரன் கதிர்வடி வேலவன்
விந்தைபல புரியும் வேத நாயகன்தனை
சிந்தையி லிருத்திடு சேவடி தொழுதிடு (முருகனை)

2) விந்தைபல காட்டி உலகம் உய்திடவே
சொந்தமுடன் வள்ளி தெய்வானை சமேதராய்
பந்தவினை அகல பாரில் அருள்புரிய
வந்தெ மக்கருள்தர வடிவேலுடன் விளங்கும் (முருகனை)

வி. கே. முத்தையா பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல்.

வண்ணார்பேட்டை, திருநெல்வேலி-3.

திருமந்திரம் TIRUMANTIRAM

ஐந்தாம் தந்திரம் Tantra the Fifth

டாக்டர், திரு. பர. நடராசன் அவர்கள் M. A., D. Litt.,

Member, Legislative Assembly,
MADRAS-31.

மலர் 16. இதழ் 7-ன் தொடர்ச்சி

The Path of Filial Piety, through yoga, leadeth to Gnana

கிரியாபாதம் யோக பாதவழியாக இறுதியில்
ஞானநெறியில் உய்க்கின்றது

77. மேவிய சற்புத்திர மார்க்க மெய்த்தொழில்
தாவிப்பதாம்; சகமார்க்கம், சகத்தொழில்
ஆவதிரண்டும் அகன்று, சகமார்க்கத்
தேவியோ டொன்றல் சன்மார்க்கத் தெளிவதே.

The Path of Filial Piety is the foundation of Kriya
Transcending both yoga and Kriya Paths [true;
To merge in Sakti's Grace that yoga confers
Is the finite consummation of the Path Sanmarga.

சற்புத்திர மார்க்கம் எனப்படுவது கிரியை நெறியில் சொல்
லப்படும் தெய்வ கருமங்களை நிலைநாட்டலாகும். யோகநெறி
நிற்போர் அருட்சத்தியைக் காணப்பெறுகின்றனர். கிரியை,
யோகம் ஆகிய இரண்டு நெறிகளையும் கடந்து, அருட்சத்தி
யோடு இரண்டறக் கலத்தலே சன்மார்க்கமென்னும் ஞானநெறி
யின் முடிந்த முடிபாகும்.

குறிப்பு: வரி 1 சற்புத்திர மார்க்கம்: கிரியை. (இதுவே சுகத்தொழில் என்றும் கூறப்பட்டது)

வரி 2: சுகமார்க்கம்: யோகம்

வரி 4: சன்மார்க்கம்: ஞானம்.

What Constitute the Kriya Path or the Path of Filial Piety

சற்புத்திர மார்க்கம் என்னும் கிரியை நெறியில் செய்ய வேண்டுவன

78. பூசித்தல், வாசித்தல், போற்றல், செபித்திடல்
ஆசற்ற நற்றவம், வாய்மை, அழக்கின்மை,
நேசித்திட்டு அன்னமும் நீசத்திசெய்தல், மற்று
ஆசற்ற சற்புத்திர மார்க்க மாகுமே.

To perform Pujas, to read the scriptures holy
To praise the Lord, to chant His holy name,
To practise tapas, to be truthful,
To bear no envy,
Thyself to cook the offering for the Lord with
- These and other acts of reverence [loving care
Constituteth the pure path of Filial Piety.

இறைவனை நறுமலரால் அர்ச்சனை செய்து பூசை செய்தல், வேதாசம நூற்களைப் படித்தல், தோத்திரம் செய்தல், மந்திரம் செபித்தல், தவவிரதங்களை மேற்கொள்ளல், வாய்மை கடைப் பிடித்தல், அழுக்காறு கொள்ளாதிருத்தல், அன்போடு தானே இறைவனுக்கு நிவேதனம் சமைத்துப் படைத்தல்-ஆகிய கிரியைகள் அனைத்தும் தூய சற்புத்திர மார்க்கத்தின் பார்படும் நற் செயல்களாகும்.

குறிப்புரை: கீழ்வரும் சிவஞான சித்தியார் பாடல் ஒப்புநோக்கு:-

புத்திரமார்க்கம் புகலிற் புதியவிரைப்போது
புகையொளி மஞ்சனமமுது முதல்கொண்டைந்து
சுத்தி செய்தாசனமூர்த்தி மூர்த்தி மாறாஞ்
சோதியையும் பாவித்து ஆவாகித்துச்சுத்த

பத்தியினுலருச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப்
 பரிவினெடும் எரியில் வருகாரியமும்பண்ணி
 நித்தலும் இக்கிரியை யினை இயற்றுவோர்கள்
 நின்மலன்றன் அருகிருப்பர் நினையுங்காலே.

-சுபக்கம்-சாதனவியல். சூத் 8 அதி. 2-செய் 20

All Nature Worshipeth with flowers; why not thee?

இயற்கை அனைத்துமே மலரிட்டு அருச்சனை செய்கின்றது,
 நீ செய்யாத தேனோ?

79. அறுகாற் பறவை அலர் தேர்ந்து உழலும்;
 மறுகா நரைஅன்னம் தாமரை நீலம்
 குறுகா நறுமலர் கொய்வன கண்டும்,
 சிறுகால் அறநெறி சேரகி லாரே

The humming bees roam unceasing from flower
 to flower;
 The Snow-white swans amidst the lotus and the
 blue-bells;
 They all, all, seek the flowers fragrant;
 Yet, thou have beheld all this;
 Adore not the Lord, even for a while

வண்டு மலர்களை நாடிப் பறந்து திரிகின்றது; அன்னம்
 தாமரை, நீலோற்பலம் ஆகிய மலர்களை நாடிக்கொய்கின்றது.
 இங்ஙனமாக உயிரினங்களெல்லாம் ஓயாது மலர் கொய்து
 நிற்க, ஆறறிவு படைத்த மனிதர்கள் பூவெடுத்து இறைவனைச்
 சிறுபொழுதேனும் வழிபடாதிருக்கின்றனரே!

The Lord is our Defence and Refuge

இறைவனே நமது காவலும் தஞ்சமும்

80. அருங்கரை யாவது அவ்வடி நீழல்;
 பெருங்கரை யாவது பிஞ்ஞகன் ஆனை
 வருங்கரை ஏகின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
 ஒருங்கரை யாய், உல கேழின் ஒத்தானே

His Holy Feet are our rock of Refuge;
His commandments, our defences battlements;
He is verily the finite Shore
For the surging tide of lives on earth;
He pervades thus, the seven worlds alike.

இறைவன் திருவடி நிழலே உயிர்களுக்குப் புகலிடமாய்
அமைகின்றது; அவன் திருவாணையே அவர்களது காவல்
அரணாக உள்ளது; மண்ணுலகில் தோன்றும் மன்னுயிர்க்கெல்
லாம் அவனே பிறவிப் பெருங்கடலின் கரையாக அமைகின்றான்.
ஏழுலகிலும் அவன் அவ்வாறே படர்ந்துள்ளான்.

குறிப்புரை வரி 1 கரை - தஞ்சம்
வரி 2 கரை - அரண்
வரி 3 கரை - உலகு
வரி 4 கரை - கடல் எல்லை.

Adore the Lord in diverse ways; He Shall
be thine, then

இறைவன்பால் எவ்வகையானும் அன்பு செலுத்துமின்;
பிறவிப்பயனைப் பெறுவீர்

81. உயர்ந்தும், பணிந்தும், முகந்தும், தழுவி
வியந்தும், அரனடிக் கேழுறை செய்மின்;
பயந்தும், பிறவிப் பயனது வாகும்;
பயந்து பரிக்கில், அப்பான்மைய னுமே

Rise high, bend low, Kiss and embrace the Lord;
Praise Him, sing Him and pray at His holy Feet;
That shall thine birth's fulfilment be;
In trembling love thou do adore Him;
He, indeed, shall be beloved unto thee.

நின்றும், கிடந்தும், முத்தமிட்டும், தழுவியும், போற்றியும்,
புகழ்ந்தும், இறைவன் திருவடிக் கே வணக்கம் செய்யுங்கள்;
அதுவே ஊனெடுத்த உடம்பின் பயனாகும்; அச்சம் கலந்த அன்
பொடு பத்தி செய்வார்க்கு அவனும் அவ்வண்ணமே அன்பா
யிருக்கிருன்.

Approach the Lord through the Kriya Path, He shall reveal Himself unto thee

கிரியா பூசையில் இறைவனை நாடுமின்; அவன் உங்களுக்கு
வெளிப்படுவான்

82. நின்று தொழுவன் கிடந்தெம் பிரான்தன்னை,
என்றும் தொழுவன் எழிற்பரஞ் சோதியைத்
துன்று மலர் தூவித்தொழுமின்; தொழுந்தோறும்
சென்று வெளிப்படும், தேவர் பிரானே

In reverence I stand and adore mine lord;
In humility I prostrate and praise Him;
And for ever and ever shall I worship the Divine
Light of Beauty;
Thou too shall seek Him with flowers fragrant,
The more thou adore Him
The fuller He revealeth Himself unto thee
-He the Lord of all Beings Heavenly.

எனது தலைவனும் இறைவனை நின்று தொழுவேன்;
கிடந்து தொழுவேன்; என்றும் தொழுவேன்; அவன் அழகொழு
கும் தெய்வ ஒளியைக் காண்பேன். நீவிரும் அவனை மலர்
பறித்து அருச்சித்துப் பூசை செய்யுமின்; செய்யச் செய்ய, அவ
னும் நும் முன்னே தோன்றுவான்; அவன் தேவர்களுக்கெல்
லாம் தலைவன். (தொடரும்)

உ

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

❧ 'குமரகுருபரன்' ❧

திங்கள் வெளியீட்டின் சந்தா நேயர்களுக்கு ஓர் அறிவிப்பு:

தனிப்பிரதி (உள் நாடு) 0-13 ந. பை.

வருடச் சந்தா ரூ. 1-50 ந. பை.

வெளி நாடு } 5 ஷிலிங் அல்லது

வருடச் சந்தா } ரூ. 3-25 ந. பை.

நிர்வாக ஆசிரியர்.

THE GLORY OF INDIAN WOMANHOOD

Mr. D. Ramaswamy Ayyangar,

Advocate, Madras.

In his classical Nalavenba நளவெண்பா Pugazhēndi, one of the greatest among Tamil poets celebrates the rule of womanhood in the following verse :

நாற்குணமும் நாற்படையா ஐம்புலனும் நல்லமைச்சா
ஆர்க்கும் சிலம்பே அணிமுரசா—வேற்படையும்
வாளுமே கண்ணு வதன மதிக் குடைக்கீழ்
ஆளுமே பெண்மை அரசு.

பெண்மை is womanhood. It reigns supreme with all the insignia of royalty.

A four-fold army was the first requisite of a stable kingdom in those days. In Tamil literature every king worth the name was said to maintain, in the interests of defence mainly, four kinds of armies known respectively as கஜ, ரத, துரக, பதாதி, meaning Elephant-force, Chariot-force, Cavalry and Infantry. Womanhood, of which Damayanti was an ideal and a model, had this four-fold army. It consisted of the four essential qualities of womanhood—நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு— bashfulness, modesty, fear and disgust. These essentially feminine qualities were the forces that protected womanhood. That was the poet's grand conception. Even if any one of these four was found lacking in a woman, to that extent femininity is deficient and defective.

Bashfulness consists in discreetly keeping oneself away from public gaze. We can remind ourselves of

Reproduced from Diamond Jubilee Souvenir of Sri Somasundara Kanya Vidyalaya, Kancheepuram with kind permission.

Sita Devi's reaction when she was made to get down from the palanquin and walk in front of all the denizens of Lanka and the assembled warriors of Kishkinda.

Madam or மடமை does not mean ignorance : it connotes modesty which conceals knowledge and feigns ignorance. After delivering a most beautiful sermon to sri Rama about விநா, வைரம் ரௌத்ரதா (anger and fury without just cause), suddenly Sita Devi pulls herself up and most sweetly winds up by saying

“ஸ்த்ரீ சாபலாதே ததுதா ஹ்ருதம்மே
தர்மம் சவக்தும் தவ கஸ்ஸமர்த்த.”

This is மடமை the very opposite of the present day feeling in certain circles that woman must outwit man openly in all matters.

The third quality stressed by our forefathers is fear-not cowardice by any means, but a legitimate feeling of fear born out of the softness, always associated with that sex. Here too, Sita Devi can be looked up to furnish an apt illustration. Sita Devi, who fearlessly accosts Ravana, expresses to Hanuman her fear and trepidation about her being safely carried by him on his back as he desired to :

“அஹமாகாசமாபந்தாஹ்யயர்யுபரி ஸாகரம்|
ப்ரபதேயம் ஹிரேப்ருஷ்டாத் பயாத்வே கேந்கச்சத”||

The fourth and last trait of a woman is பயிர்ப்பு. It can best be translated as the sense of revulsion and disgust that is engendered in a woman at the thought or touch of a பரபுருஷன் any man except her husband. Utter indifference to men in general is not the outcome of hatred but the result of a superior sense of chastity. With the best of intentions, Hanuman offers to

carry Sita back to Rama across the seas. One prime reason why Sita rejects the idea is 'how can I touch any male except my Lord and Lover' Kamban puts it beautifully when he makes that paragon of all feminine virtues—Sita Devi—exclaim “ஏறு சேவகன் மேனியல்லால் இடை, ஆறும் ஐம்பொறி நின்னையும் ஆணெனக் கூறும் இவ்வுருத தீண்டுதல் கூடுமோ.” I know that you are a ‘jitendriya’, one who has completely quelled and conquered the senses. Yet in the eye of the world you are a man. How can I contemplate contact with this your form? Hanuman simply gets lost at this expression of sentiment by Sita Devi and bursts out “காஹ்யந்யாத்வாம ரிதே தேவி! ப்ரூயாத் வசன மீத்ருசம்?” “who but you can talk thus”,—forgetting even the rebuff that Sita had administered to him.

It is good for a woman to come forward to prove her capacity and mettle against man. But in the process let her not unsex herself by shedding the aforesaid four qualities which really define and depict womanhood. Let us leave it to Lady Macbeth and her ilk to pray for being unsexed.

Even as an army is indispensable to a kingdom, rightminded ministers are also very essential for enabling the King or Queen to properly rule the country. The good and capable ministers of womanhood are that lady's gnanendriyas (ஞானேந்திரியங்கள்) seeing, hearing, smelling, tasting and touching — கண், செவி, மூக்கு, நாக்கு, உடல். Each one of these five senses has to be properly trained and then looked up to for advice and guidance. Without proper training they are likely to give wrong advice and mislead the ruler. They must be நல்லமைச்சு or good and safe ministers. Disciplined indriyas are an asset to any one even as

unbridled indriyas are a source of danger. It is so for men too, but in the case of woman it is much more so for obvious reasons.

The third idea in the verse is that the jingling anklet is the trumpet that heralds the arrival of the royalty that is womanhood. சிலம்புதல் in Tamil means ஒலித்தல், creating sound. Though one can think of several ornaments of children which are so made as to produce noise at the slightest movements, in an adult female the jewel worn at the ankle is peculiarly made to produce noise at every movement of the foot. Hence it derives the name சிலம்பு. It is known as Noopura (நூபுரம்) in Sanskrit. This was the one jewel of Sita Devi that Lakshmana was able to identify as he had seen it every time he prostrated before Her. The Tamil poet equates it with the trumpets and drums that are sounded to herald the arrival of royalty, another important regal emblem.

Jewellery for women is not for publicity or even for beautification; but is a symbol of auspiciousness. There are certain jewels worn by Indian woman from time immemorial which are indicative of Saubhagyam (auspicious wealth). It is to be regretted that a tendency to appear in public without such ornaments is increasingly noticed in the married women of today. Renouncing ornaments is a bad trait. To secure the Kingdom of Ayodhya for her son Kaikeyi threw away her ornaments-insignia of her saubhagya-and very soon thereafter she had to don the widows's weeds. Sita Devi was obliged in her distress to remove certain ornaments and throw them over to Sugreeva and his followers when she was forcibly carried by Ravana. Kamban with his consummate art makes Hanuman

point out how even such an ostensibly improper act became productive of great good to Her. “அன்று நீ இழித்து நீத்த மற்றை நல்லணிகள் காண் உன் மங்கலம் காத்த” Those jewels which you threw away have really protected your மாங்கல்யம். Rama, when He was shown those jewels, identified them as His Consort's and from then He shook off His despondency and determined to live and rescue Her from the Rakshasa. That is how those jewels kept Rama alive and Sita's மாங்கல்யம் safe. Such a noble place is given to jewels in Tamiland. I entreat the womenfold of today to bear this truth in mind and not to denude themselves of jewels even when they can afford them. Jewels are not for show but for Saubhagya.

Pugazhendi then describes the eye and refers to it as வேற்படை and வாள் spear and sword. Spear is indicative of sharp insight, and sword of bright outlook. Eye is the organ of sight and helps one to look. Royalty must have a sharp and piercing insight into men and things. At the same time it must have a broad and bright outlook. Spear with its sharp point capable of piercing through things is suggestive of the former, and the sabre with its broad blade and a shining surface is indicative of the latter. Womenfolk by nature are endowed with deep insight. The most unlettered woman has still an uncanny intuitive faculty. Her untutored heart can read situations and understand their import quickly. So too a woman's tender heart is always soft and sympathetic and her sympathy will normally embrace all mankind. Her outlook is thus praiseworthy as it is bereft of narrowness and insularity. This twin function—insight and outlook—really glorifies womanhood.

Royalty has ever been associated, in this land of poets and philosophers, with a broad and white umbrella வெண்குடை. King Dasaratha says to his subjects in the beginning of Ayodhvakanda about his having ruled over his Kingdom under a white umbrella for thousands of years. Kausalya Devi when she is expecting to see Rama as a crowned prince sees Him coming without a white umbrella. கொற்ற வெண்குடையுமின்றி and gets afraid. So intimate is the connection between royalty and a வெண்குடை. What is the குடை under which womanhood rules? The answer is வதன மதிக் குடை-the moonlike effulgence of a woman's face which spreads itself out like a broad umbrella. மதி is the moon signifying white, as well as cool, effulgence. A woman's face is reputed to be her greatest wealth.

Such is the glory of Indian Womanhood as pictured by a very great poet. India's glory is really the glory of her women who are the repositories of Dharma.

Let us all therefore pay our homage, thankfulness and gratitude to those who have been responsible for the starting and the maintenance of an institution for the education of girls like the Sri Somasundara Kanya Vidyalaya, Kancheepuram, whose Diamond jubilee is being celebrated now, and to those who will have the pleasure and privilege of looking after it in the years to come.

திருக் கோவையார் விளக்கம்

பேராகிரியர் பாலுர் :

திரு. கண்ணப்ப முதலியார் அவர்கள்.

அணியும் அமிழ்தும்என் ஆவியும் ஆயவன் தில்லைச் சிந்தா
மணியும் பரார்அறி யாமறை யோன் அடி வாழ்த்தலரில்
பிணியும் அதற்கு மருந்தும் பிறழப்பிறழ மின்னும்
பணியும் புரைமருங் குல்பெருந் தோளி படைக்கண்களே.

இதன் பொருள் மின்னல் கொடியும் பாம்பும் போலும் இடையுடையவளும், பெரிய தோளுடையவளும், ஆன தலைவியின் வேல் படை போலும் கண்கள்: ஆபரணமும் தேவாமிர்தமும் என உயிரும் ஆனவளுமாக இருப்பவளும் தில்லையில் தேவலோக 'சிந்தாமணியுமாய், இருந்தும் தேவர்களால் அறியப்படாதவளும் வேதவேதியனும் ஆய் உள்ளவனாக இறைவனுடைய திருவடிகளைப் போற்றுதவர்களைப்போல நோய் தருவனவாயும், பின் அவைகளே அந்நோயைத் தீர்க்கும் தேவாமுதமாகவும இருக்கின்றன என்பது.

அருஞ்சொற்கள்: அணி-ஆபரணம், ஆவி-உயிர், உம்பரார்-தேவர்கள். மறையோன்-வேதவடிவினன் வாழ்த்தலரில்-வாழ்த்தாதவர்களைப் போல. பிணி-நோய், பணி-பாம்பு, புரை-போலும், மருங்குல்-இடை-புடை-வேல்.

இங்கு இடைக்கு மின்னலும், பாம்பும் உவமை கூறப்படுகின்றன.

வள்ளலார் மலர் - 2. இதழ் 6, 7-ல் வந்துள்ளதை அனுமதியுடன் பிரசுரிக்கப்பெற்றது.

இடை நுண்ணிதாக இருத்தலின் சிலபோது தோன்றுதலும் சில போது காணுதற்கு அரிதாக இருத்தலின் மின்னல் உவமை பொருத்தமே. மின்னலும் தோன்றி மறைகின்றதன்றோ, பாம்பு உவமை எங்ஙனம் பொருந்தும் என்பது என் சிற்றறிவிற்கு எட்டவில்லை. மேலும் நான் அறிந்த வரையில் பாம்பை இடைக்கு உவமை தந்த புலவர்களைக் கண்டிலன். மணிவாசகம் பெருமானின் புதிய படிப்பு என்பது எனது கருத்து பாம்பு உவமை இடை வளைதலினால் போலும். கண்ணின கூரிய பார்வைக்கு வேல் படை உவமை தக்கதே. இறைவன் வேண்டுவோர் வேண்டுவன ஈபவன். ஆகவே சிந்தாமணி இறைவனுக்கு உவமை ஆயிற்று. சிந்தாமணி இந்திரன் உலகில் உள்ள ஒருகல். இது இருக்கப்பெரிந் வேண்டியதை வேண்டியவாறு பெறலாம். இறைவன் திருவடிகளை வணங்கப்பெறுபவர்களே நோயினின்று நீங்கப்பெறுபவர். இதனை அப்பர் மருந்தாய் பிணி தீர்க்க வல்ல அடி என்றும்; எங்கள் பிணி தவிர்த்து வழுவா மருந்தும் ஆவன அழுவார்க்கு அழுதங்கள் காண்க. ஐயாறன் அடித் தலமே என்று கூறுதல் காண்க.

மாதர்கள் காதல் குறிப்பிற்கு இணங்காமல் பார்க்கின்ற பார்வை பின்பு நோய் செய்ய வல்லன, பின்காதற்கு இணங்கிப் பார்க்கும் நோக்கு அந்நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தாய் அமையும். இதனைத் திருவள்ளுவர் - அழகுற

இருநோக்கு இவள் உண்கண் உள்ளது ஒருநோக்கு
நோய்நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து

என்று உணர்த்தியுள்ளார்.

கம்பரும் இக்குறிப்பை நன்கு “நஞ்சினும் கொடிய நாட்டம் அமுதென நயந்து நோக்கி” எனப் பர். திருவாவடுதுறை கோவையும் செம்மையுற, தெனனா வடுதுறைச் செம்பொன் தியாகர் செழுங்கிரிமேல் அநநாள் அமரர்க்குப் பொன் முனனர் அடுத்தத்தொரு கொனனா ஷ்டம் கந்து பின்னர் அமுதம் கொடுத்த இந்த தீந்த மினனார் கடலி இரண்டு மோர் காலை விளங்கியவே” என்கிறது.

இக்கருத்துக்களே இங்கும் பிணியும் அதற்கு மருந்தும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

அழுது சுவையும் தரும். உண்டார்க்கு உடல் உறுதி, மன உறுதியும் தரும். இது போல இறைவனும் ஆன்மாவுக்குச் சுவையும் உறுதியும் தருதலின் அழுது எனப்பட்டான். உயிரினும் மக்களுக்குச் சிறந்த பொருள் இன்மையின் அவ்வுயிரையே இறைவனாகக் கருதுவது தலைவன். ஆகவே ஆவி என்றான். தலைவன் தலைவியின் கருததைக் கண்களின் மூலம் உணர்ந்தான். கண்கள் உடன பாட்டுக் குறிப்பை உணர்த்த வல்லன என்பதைத் தொல்காப்பியம் என்னும் நம் பழம் பெரும் இலக்கண நூல்.

‘நாட்டம் இரண்டும் அறிவுடம்படுத்தற்குக்
கூட்டி உரைக்கும் குறிப்புரை ஆகும்’

என்று கூறுகிறது.

ஆருவது செய்யுள் “தெய்வத்தை மகிழ்தல்” என்னும் தலைப்பின் கீழ் அமைந்தது. அதாவது, தலைவியின் காதல் குறிப்பை உட்கொண்டு உணர்ந்து இததகைய அரிய இப்பெண் எனக்குக் காட்டிய தெய்வத்தை மகிழ்ந்து போற்றுகின்றேன்” எனபதாம். இதனைக்கொளு.

அன்னமென்னடை அரிவையைத் தந்த மன்னிரு தெய்வத்தை மகிழ்ந்துரைத்தது என்கிறது. இதன பொருள் “அன்னம் போலும் மென்மையான நடையுடைய மாதின் கொடுத்த நிலைபெற்ற,பெரிய தெய்வத்தைக் குறித்து மகிழ்ந்தது என்பதாம். (அரிவை-பெண், மன் — நிலை பெற்ற இருந்தெய்வப் — பெரிய தெய்வம்.)

இக்கருத்தை அறிவிக்கும் செய்யுள்,

வளைபயில் கீழ்கடல் நின்றிட

மேல்கடல் வாலநுகத்தின்

துளைவழி நேர்கழி கோததெனத்

தில்லைத் தொலலோன கயிலைக்

கிளைவயின் நீக்கிஇக் கெண்டையம்
கண்ணியைக் கொண்டு தந்த
விளைவைஅல் லால்விய வேன்நய
வேன்தெய்வம் மிக்கனவே

என்பது.

இதன் பொருள் சங்குகள் வாழ்கின்ற கீழ்த்திசைக் கடலிலே நின்று இட்ட, கழி மேற்குத் திசையின் கடலில் இட்ட, பெரிய நுகத்தடியினதுளையில் சென்று கோத்துக்கொண்டது போல, தில்லையினிடத்துப் பழையோனாகிய இறைவன் வீற்றிருக்கும் கைலயில் இருந்த தோழியர் கூட்டத்திலிருந்து நீக்கி, கெண்டையைப் போன்ற கண்களையுடைய இம்மாதிரைக் கொண்டு வந்து தந்த நல்வினையின் விளைவாகிய தெய்வத்தை அல்லது மிக கனவாகிய தெய்வங்களை வியக்கமாட்டேன். விரும்பவும் மாட்டேன் என்பது.

அருஞ்சொற்கள்: வளை - சங்குகள், நுகம் - நுகத்தடி, கிளை - தோழியர்களாகிய உறவினர், வயின் - இடம் கண்ணி - கண்ணையுடைய தலைவி. விளைவு-நல்வினையின் விளைவான தெய்வம், நயவேன் - விரும்பமாட்டேன்.

தலைவனும் தலைவியும் முன்பின் அறியாதவர்கள். இவர்களே அறியாத போது இவர்களின் பெற்றோர்களை எப்படி அறிய முடியும்? இந்நிலையில் இருந்த ஒரு தலைவன், தலைவியைக் கூடியபோது அவளை தீநாக்கி “ஆயும் ஞாயும் யார் ஆகியரோ எந்தையும் நுந்தையும் அம்முறைகேளீர், யானும் நீயும் எவ்வழி அரிதும், செம்புலப் பெயல் நீர்போல அனபுடை நெஞ்சம்தாம் கலந்தனவே” என்று வியந்து கூறினான். இது குறுந்தொகை என்னும் நூலில் கண்டது. திருக்கோவையர் செய்யுளும் எங்கோ இருந்த தலைவனும் எங்கோ இருந்த தலைவியும் ஒன்று கூடியதற்கோர் அருமையான உவமை கூறுகிறது. அதாவது மாட்டின் கழுத்தில் இடும் நுகத்தடி நமக்குத் தெரியும். அந்நுகத்தில் துளைகள் இருப்பதையும் நாம் அறிவோம். அத்துளையில் நீண்ட இரு கழிகள் நுகழக்கப் படுவதையும் அறிவோம். நுகத்தடியில் கழியைக் கோப்பது நம்முடைய செயல்

அப்படிக்கின்றிக் கீழ்க்கடலில் இட்ட கழி மேற்கடலில் இட்ட நுகத்தடியின் துளையில் தானாகச் சென்று நுழைந்தால் இஃது ஓர் அதிசயச் செயலாகும். இது போலவே எங்கோ இருந்த தலைவி எனக்குக் கொண்டு வந்து நல்வினைத் தெய்வம் தந்தது என்று வியந்து பாராட்டினான். தெய்வம் ஈண்டு நல்வினையாகிய தெய்வம். இறைவன் உறைவிடம் கயிலையும் ஆதலின் ஈண்டு அதனையும் இணைந்துப் பேசினார்.

எல்லாம் செய்ய வல்லது ஊழ் (விதி) ஆதலின் பிற தெய்வங்களை யான் வியவேன். வினையையே (ஊழாகிய தெய்வத்தை யே) வியப்பேன் நயப்பேன் என்று தலைவன் கூறினான். இதன் கருத்து இத்தகைய அரிய மாதின் எளிதில் எனக்குக் கொண்டு வந்த நல்வினையாகிய தெய்வத்தை வியக்கின்றேன்; நயக்கின்றேன் என்பது.

தலைவனுக்கு வியப்பு ஏற்படக் காரணம், பல தோழியர்கள் தன்னுடன் இருக்கவும், அவர்களை யாவரையும் விட்டு நீங்கித் தனியே அவள் தன்முன் வந்து நின்றதனால் என்க. இதனையே கிளைவயின் நீக்கி தலைவி தனியே வருதற்குத் துணையாக இருந்தது நல்வினையாதலின், தன் வினையால் நீங்கி என்று கூறுது, நீக்கி என்று கூறினான்.

தலைவி தலைவனைப் பிறழப் பிறழப் பார்த்ததனால் கெண்டைக் கண்ணி எனப்பட்டாள். கெண்டை பிறழும் தனிமையது அன்றோ. இறைவன் ஒருவனே பழமையானவன். காரணம் இவனுக்குமுன் எவரேனும் இருந்தால்தானே! இதனை நன்கு திருவாசகத்தில் “முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம், பொருளே” என்றும் “பழையோன் காண்க பரமனை காண்க” என்றும், திருநாவுக்கரசர் வாக்கில் ‘முனைத்தானே எல்லார்க்கும் முன்னரே தோன்றி’ என்றும் விளக்குதல் காண்க.

HYMNS OF THE TAMIL SAIVITE SAINTS

BY

F. KINGSBURY, B. A. (Madras)

AND

G. E. PHILLIPS, B. A. (Lond.), M. A. (Oxon.)

[மலர் 16. இதழ் 7-ன் தொடர்ச்சி]

II

THIRUNAVUKKARASU SWAMI

(More commonly referred to as APPARSWAMI)

59. பண்ணினேர் மொழியாளுமை பங்கரோ
மண்ணினார் வலஞ்செய் மறைக்காடரோ
கண்ணினா லுமைக்காணக் கதவினைத்
திண்ணமாகத் திறந்தருள் செய்ய்மினே.

One whole hymn, from which our next verse is taken, is a prayer for the opening of a door. Tradition has it that the great locked temple door at Vedaranyam swung open in answer to this song.

59. Uma is Thy portion, whose words are like song.
In fair Maraikkadu men circle round Thee
In worship. O graciously open this door
That we Thy true servants Thy glory may see.

(தொடரும்)

Reproduced with the kind permission of Oxford University Press, Calcutta.

(N.B. Copies available for sale at the above Press.)

உருத்திரனும் சிவனும்

வித்துவான், திரு. கி. பிச்சுமணி அவர்கள், பி. ஓ. எல்.,

“நந்தமிழ் நாட்டிலிருந்துதான் சைவ மதம் உலகெங்கணும் பரவிற்று” என்பதை மேனாட்டுத் தத்துவப் பேராசிரியர்கள் போலும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர். அவ்வாறிருக்க, உத்தரப்பிரதேஷிலுள்ள சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் “சாசிதான் சைவமதத்திற்குப் பிறப்பிடம்” எனப் பிரசாரம் செய்வது எவ்வாறு பொருந்துமென்று என்சின்றறிவுக்குப் புலப்படவில்லை.

வேதத்தில் போலும் ‘உருத்திரர்களை’ப் பற்றிய வர்ணனையே காணப்படுகிறது. உபநிஷத்துக்களிலும் நாராயணனைப் பற்றியோ, உருத்திரனைப்பற்றியோ வர்ணனைகள் காணப்படுகின்றன. புருஷ ஸூக்தத்தில் ‘சிவ’ என்ற சப்தம் வந்துள்ளது. ஆனால் புருஷஸூக்தம் பிற்காலத்தில் தான் எழுதப்பட்ட தென்பல அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஏனெனில் நால்வகை சாதிகளைப் பற்றிய வர்ணனை அதில் விவரமாக இருக்கிறது. முற்காலத்திய வேதவாக்கியங்களில் அவ்வாறு சாதிப் பாகுபாடு காணப்படவில்லை.

இனி ‘உருத்திர’ தேவதையைப் பற்றி ஆராய்ந்தால், ஆதித்யர்கள், வஸூக்கள் என்றபடி ‘பதினேரு உருத்திரர்கள்’ ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த தேவதைகள் என்பது புலனாகும். ‘உருத்திரனும், சிவனும் ஒன்றல்ல’ என்பதை சைவ சிந்தாந்தம் கற்றுணர்ந்து கேட்டுத் தெளிந்த அறிஞர்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

‘சிவம்’ என்ற சொல்லே தமிழ்ச் சொல்லாகும்; ‘சிவம்’ என்ற சொல் பாணிநியின் வியாகரணப்படி ஒரு ‘தாது’ வினடியாகப் பிறந்ததல்ல. ‘சிவம்’ என்பது செம்மையையும், செழுமையையும் குறிக்கும். மோனைலை முற்று முணர்ந்தோரே, ‘சிவத்’தையும் காணவல்லார். சிவத்தை நன்குணர்ந்தவர் எல்லா

வற்றையும் உணர்ந்தவராவர்; ஏனெனில், வாக்கும் பொருளும் போல, எள்ளும் எண்ணெயும் போல, நூலும் ஆடையும் போல, பொன்னும் மோதிரமும் போல சிவத்தில் உலகம் ஒடுங்கி, விரிந்து, அடங்கி நிற்கிறது. அந்த 'சிவத்'தைக் கண்டு பிடித்து உய்யும் வழிதேடியவன் தமிழன்; இல்லறத்திலும், துறவறத்திலும் ஒருங்கே 'சிவத்'திற்கு வழிபட்டு 'விட்டைப்'பற்றி விரிவாக உணர்ந்தவன் தமிழன். வேத காலத்தில் ஆரியர்கள் 'சிவவழிபாடு' செய்து வந்தனர் என்பதற்கு ஆதாரமே கிடைக்கவில்லை. 'உருத்திரன்' - என்று அவர்களால் வழங்கப்படும் தேவதைக்கும் 'சிவம்' என நாம் வணங்கும் முழுமுதற் கடவுளுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை. 'சிவம்' என்ற சொல்லிலே பிரமன், விட்டுணு, ருத்திரன், சக்தி நால்வருமே அடக்கம் என்பதை மந்திர சாஸ்திர முணர்த்த பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

“சிவத்தை ஒருமுறை வழிபட்டவன் கூட வேறு தேவதைகள் பால் மனத்தைச் செலுத்துவதுமில்லை; செலுத்துவதும் முடியாது”. எத்தனை தேவதைகளை வழிபட்டாலும், சிவத்தை வழிபடாத வரை நற்கதி பெறுவது மிக்க கடினமாகும். ஆகவே 'சிவனும் உருத்திரனும்' — வெவ்வேறு தேவதைகளென்பதும், சிவம் முழுமுதற்கடவுள் என்பதும் நன்கு புலனாகும்.

“ ஞானசம்பந்தம் ”

அரிய கட்டுரைகளுடன் வெளிவரும் திங்கள் வெளியீடு

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனத்திலிருந்து வெளிவருகிறது. சமயப்பொருள் முதலியவை குறித்த தெளிவான கட்டுரைகள் அடங்கியது. சைவ சமயத்தின் உண்மைகளை உணர்வதற்குப் பெருந்துணையானது. சந்தாத் தொகையைக் கீழ்க் கண்ட முகவரிக்கே அனுப்பிவைக்கவும்.

ஆண்டுக் கையொப்பம்,

உள்நாடு ரூ. 2 - 25 * வெளிநாடு ரூ. 3 - 00

செயலாளர். “ஞானசம்பந்தம்” அச்சகம்,

தருமபுரம், மாயூரம் P. O.

திருவண்டப் பகுதி

திரு. சா. ப. சபாரத்தினம், எம். ஏ , பி. எஸ். சி.,

மலர் 16. இதழ் 7-ன் தொடர்ச்சி

இன்பநிலை உணர்த்தல் :

இனி, அடிகளார் தம் இன்பநிலையை எவ்வாறு விளக்குகின்றார் என்பது அறிந்து மகிழற் பாற்று. அடிகளார் பெற்ற காட்சியின்பம், இவர் பாட்டைப் பாடும்போது பெற்றதன்று. என்றோ பெற்ற இன்பம். தில்லையிலன்றித் திருப்பெருந்துறையில் பெற்ற இன்பம். அவ்வின்ப அனுபவம் ஆண்டுகள் பலவாகியும் அவருள்ளத்தே தேக்குண்டு இன்னறும் பொய்கையாய் அலைமோதிக் கொண்டிருக்கின்றது. அவ்வலைகளின் தாக்குதலால் தில்லையில் இருந்தவண்ணம் தம் இன்பநிலையைப் பாடுகின்றார். அடிகளார் இப்பகுதியில் இன்பத்தைப் புலப்படுத்து மாற்றிற்கும், ஏனைய திருச்சதகம், முதலான பகுதிகளில் இன்பத்தை வெளிப்படுத்து மாற்றிற்கும் வேறுபாடு இருக்கின்றது.

“ துடுவேன் பூங்கொன்றை துடிச் சிவன்திரள்தோள்
கூடுவேன் கூடிமுயங்கி மயங்கி நின்று
ஊடுவேன் செவ்வாவக் குருகுவேன் உள்ளுருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்தும் மலர்வேன் அனலேந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்காண் அம்மானாய்”

என்னும் திருவம்மாளைப் பாட்டில் அடிகளார்தம் இன்பம் வெளிப்படுகின்றது.

“ ஊன்வந்து ரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பெய்து
தேன்வந்து அமுதின் தெளிவின் ஒளிவந்த
வான்வந்த வாக்கழல்.

(திருவம்மாலை)

என்றும்,

“ ஞானக்கரும்பின் தெளிவைப் பாகை

நாடறகரிய நலத்தை நந்தாத

தேனைப் பழச்சுவை ஆயினுனைச்

சித்தம் புகுந்து தித்திக்க வல்ல

கோனை

(திருப்பொற்சுண்ணம்)

என்றும் வருவனவெல்லாம் இன்பவெளியீட்டுக் கிளவிக் குழு
எனக் கொள்க. அடிகளார்தம் இன்பக்கிளர்ச்சியான் எழுந்
தனவே திருவெம்பாவை, திருவம்மாளை, திருப்பொற்சுண்ணம்
திருக்கோத்தும்பி, திருத்தெள்ளேணம், திருப்பொன்னாசல்
முதலிய பகுதிகள் எனக்கூறின் மிகையன்று இப்பகுதிகளிற்
கிளர்ந்தெழும்பும் இன்பம் தெளிவுடன் திகழ்தர, திருவண்டப்
பகுதியின் இனப உணர்ச்சியோ தெளிவற்றுப் பொங்குகின்றது.
அடிகளாரின் தடுமாற்றம் இப்பகுதியில் நன்கு புலனாகின்றது.
அம்மையப்பராய்த் தனக்கருளிய காட்சியை ஈண்டு நினைவு
படுத்திக் கொள்கின்றார், அடிகளார்.

“ குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க

அவளுந் தானும் உடனே காண்க

என்று நினைவு கூர்ந்தபின் உள்ளத்தே அலைமோதிக் கொண்டி
ருக்கும் இனபம் மேலிடுகின்றது. அவ்வின்ப மேலிட்டான்
இறைவனை ஒரு மேகமாக உருவகப்படுத்தி வாழ்த்துகின்றார்.
அகத்துறையாயினும் புறத்துறையாயினும் தண்ணளி புரிந்த
தலைவனின் செயலை முகிலின் செயலோடு உவமித்துக் கூறவே,
உள்ளம் விழைந்து நிற்கின்றது. அஃது உள்ளத்தின் இயற்கை
போலும்! அடிகளார் பாடுகின்றார்;

“ பரமானந்தப் பழங்கடல் அதுவே

கருமா முகிலின் தோன்றித்

திருவார் பெருந்துறை வரையில்ஏறி

... ..

... ..

....

அருச்சுனை வயலுள் அனபுவித்திட்டுத்

தொண்ட உழவர் ஆரததந்த

அன்டத் தரும்பெறல் மேகன்வாழ்க”

“இறைமேகம்” ஒன்று இவ்வடிகளைப் பயின்று துய்த்தவுடன் நம் அகக்கண்கட்குப் புலனாகின்றது; அம்மேகம் பொழியும் அருண் மழையில் நாமும் நனைகின்றோம். “மேலான இன்பப் பழங்கடலே கரிய பெரிய தூன்முகில் போல உருக்கொண்டுத் திருப்பெருந்துறையாம் வரையின் மேலேறுகின்றது; மிகப் பொலிவுடைய விந்தொளி மின்னொளிபோன்று திக்குகள் தோறும் பரவுகின்றது; அவ்வொளியான் ஐம்புல அவாவின் கட்டாகிய பாம்புகள் தலைசாய்க்கின்றன; பிறவித்துன்பமாம் வேனிற்காலம் தன்தலையை ஒளித்துக் கொள்கிறது; இறைவனின் அருள்திருக்கையாம் தோன்றிப்பூ ஒளி சிறந்து விளங்குகின்றது; எண்ணிறந்த பிறவிகளைப்போல் இந்திரகோபப் பூச்சிகள் மிகுதியாக ஊர்கின்றன; பேரருளின் முழக்கம் எங்கணும் கேட்கின்றது; அடியார் மேலே கூப்புங் கைகள் காந்தண் மலரைப் போல் தோற்றமளிக்கின்றன; இன்னருளாம் மழைத்துளிகள் எங்கெங்கும் சிதறுகின்றன; அத்துளிகள் திரண்டு வெள்ளமாகின்றன; வெள்ளம் மலையை மோதுகின்றது. திசையெங்கும் பாய்ந்து பெருகுகின்றது; அவ்வருள்வெள்ளப் பெருக்கில் உயிர்களை வருத்தும் துன்பக்குட்டங்கள் ஆழ்ந்து தஞ்செயலற்றுப் போகின்றன; விடாய்கொண்ட (அடியார்களாகிய) மான்கூட்டம் அறுவகைச் சமயங்களாம் பேய்த்தேரினைப் பருகியும் வேட்கை தணியாதுத் தளர்ச்சிகொண்டு வெம்மை மேலீட்டான் முன் வருந்திய வருத்தம் இது காலை நீங்குகின்றது; அவ்வருள்வெள்ளம் வானின்கண் உள்ள பெரிய யாற்றின் உள்ளிடத்திற் பாய்ந்து எழுச்சி பெறுகின்றது; இன்பமாகிய பெரிய சுழியினைச் சுழித்துச் செல்கிறது; அப்பேரின்பப் பெருக்கு ‘பந்தம்’ என்னுங் கட்டாகிய பெருங்கரையை முட்டி இடிக்கின்றது; முறைமுறையே உயர்ந்து தோன்றும் இருவினைகளாகிய பெரிய மரங்களை வேரொடு பறித்து எழுகின்றது; பண்டு யாற்றில் இருந்த அழகிய அருள் நீரை ஓட்டிச்செல்கின்றது; இயற்கையான வெள்ளப் பெருக்கு சந்தனமரங்களைக் குறுக்கே வீழ்த்துத் தானே தனக்கொரு தடையாக்கிக் கோடல் போல் இவ்வின்பப் பெருக்கும் அடியார் நினைவுகளை ஈர்த்து அவர்கள் உள்ளத்தளவிற றடைப்படுகின்றது; மெய்யடியார் உள்ளங்களாகிய ஷாவிகளை வளைக்கின்றது; வண்டுகள் மொய்க்

தும் குளங்களின் மேல், அவ்வருள்நீரைக் கொண்டு வருகின்றது; அதனைத் தொண்டராகிய உழவர் தமது வழிபாடாகிய வயலுள் நிரப்பித் தம் பேரன்பாகிய வித்தினை அதன் கண் விதைத்து அதன் பயனான சிவப்பேற்றினை நுகருகின்றனர். இங்ஙனம் அருண்மழை பொழியும், அருள்வெளியின்கண் பெறுதற்கரிய மேகம் போல்வான் வாழ்க” என்பது உருவக அடிகளின் கூருத்துப்பொருள்.

இயற்கையில் நிகழும் கார்கால நிகழ்ச்சிகளை நினைவு கூர்ந்து அந்நிகழ்ச்சிகளோடு அன்புத்துறையில் நிகழும் நிகழல்களை ஒப்புமைப் படுத்திக் கூறும் அடிகளாரின் இயற்கையுணர்வு பெரிதும் வியந்து பாராட்டற்குரியது. வேனிலெடுக்கமும், தோன்றிப் பூக்களின் செவ்வொளியும் இந்திர கோபங்களின் ஊரலும், தமிழ்ச்சுவை துய்த்தார் உள்ளங்களிலே சங்க இலக்கியத்திற் காணக்கிடக்கும் முல்லைத்திணைப் பாடல்களை எழுப்பிக் காட்டுகின்றன. இங்கே ஒப்புமை முழுமை அடைந்து ஒளிர்கின்றது. ஒரு நிகழ்ச்சியை யாயினும் அடிகளார் ஈண்டு உருவகப்படுத்தாமல் இல்லை. ஆயினும் காண்மின், சில நிகழ்ச்சிகள் முன்பினனாகப் பிறழ்ந்து வந்துள்ளமையை? இந்நிகழ்ச்சிகளின் பிறழ்ச்சியே அடிகளாரின் தடுமாற்றத்தைப் புலப்படுக்க வல்லன.

“ திருத்தகு மின்னொளி திசைதிசை விரிய ”

என மின்னொளியைக் காட்டுவார், தொடர்ந்து இடியேற்றின் முழக்கத்தை ஒலித்திருக்கலாம் அன்றே! அதுதானே ஒழுங்கு! அடிகளார் அங்ஙனம் செய்யவில்லை காண்! மின்னொளியை அடுத்து,

“ ஐம்புலப் பந்தனை வாளரவு இரிய
வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடெழில் தோன்றி வானொளி மிளிர்
எந்தம் பிறவியிற் கோபம் மிகுத்து ”

என்றெல்லாம் கூறிய பின்னரே, மாப்பெருங் கருணையின் முழக்கத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். இங்கே தடுமாற்றம். இவ்வாறே

“பூப்புரை அஞ்சலி காந்தள் காட்ட
எஞ்சா இன்னருள் நுண்துளி கொள்ள”

என்பதிலும், நிகழ்ச்சியின் பிறழ்ச்சியை நோக்குக. அருள் துளிகளின் சிதறலை, முழக்கத்திற்கு அடுத்தாற் போல் கூறிக் காந்தட் காட்சியை இந்திரகோபக் காட்சியோடு சேர்த்திருக்கலாம். இங்கே தடுமாற்றம்.

“செஞ்சுடாவெள்ளம் திசைதிசை தெவிட்ட, வரையுற”

என்பதிலும் அத்தடுமாற்றம் உள்ளது. இப்படித்தான் பாடவேண்டும் என்று அடிகளார் ஈண்டு வரம்பமைத்துக் கொண்டு பாடவில்லை. உணர்ச்சிப் பெருவரையின் நுனிமுகட்டில் இருப்பார்க்கு முறையாகப் பாடுதல் எனபது எளிமையன்று. சொற்களின் துணை அப் பேருணர்ச்சியின் வெளியீட்டிற்குப் போதவும் போதாது. புலவன் தடுமாறித்தான் ஆகவேண்டும். இங்கே அடிகளாரின் தடுமாற்றத்திற்குக் காரணங்கள் இரண்டு கூறலாம். ஒன்று அனுபவத்தின் பழமை; மற்றொன்று முடிவிலாப் பேரின்பத்தின் காரணமாக உள்ளம் அடையும் துள்ளல்நிலை. எனவே மேற்காட்டிய பகுதியில் தெளிவுக் குறைவோ, தடுமாற்றமோ இருத்தலைக் கொண்டுப் புலவர்தம் புலமையில் குறைகாண்டல் தீது; அஃது அறமும் அன்று. தெளிவுக் குறை இருந்தாலும் கலை முழுமை யடைந்து விடுகின்றது. புலவர்தாம் உணர்த்த விரும்பியதைக் குறைவின்றி உணர்த்திவிட்டார். அதுதான் நாம் வேண்டுவது. உணர்ச்சிப் பெருவெள்ளத்தில் சிக்குண்டு சுழலும் புலவரின் உள்ள நிலையையே ஈண்டு நாம் உணர்ந்து போற்றுதல் வேண்டும்.

(தொடரும்)

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளின் அற்புதத் திருப்பதிகங்கள்

Hymns of St. Sundarar

திரு. T. B. சித்தலிங்கம் அவர்கள், M. A.,

தமிழ் விரிவுரையாளர்,

காசி இந்துபபல்கலைக்கழகம், காசி.

Then St. Sundarar visited Tiruvalangadu and Tiruvural and reached Kanchi. There at the Ekambaranath temple he appealed to Him once again to forgive him and restore his sight. The Lord was pleased and granted him his request. St. Sundarar's left eye got back its vision. In gratitude and joy there came out a padigam (decad of poems)

திருக்கச்சியேகம்பம்

பண்: தக்கேசி

ஆலந்தான் உகந்து அமுதுசெய்தானை ஆதியை அம் ரர்தொழு தேத்தும்
சீலந் தான் பெரி தும்முடை யானைச் சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை
ஏல வார்குழ லாள் உமை நங்கை என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
காலகாலனைக் கம்பனெம் மானைக் காணக் கண அடி யேனபெற்ற வாறே.

“I regained my vision to look at my Lord, the Great Kamban, who is the killer of the god of death and who is worshipped for ever by Elavar Kuzhali (Parvathi); He is that who took the poison with pleasure, who is the Source (of everything), whom the Celestials worship, who is the embodiment of purity, and who lives in the minds of those who think of Him always.”

(To be continued)

பூவும் சிகையும்

மதுரை, ஸ்ரீ பாலசுவாமிநாதசிவம் என்ற
டாக்டர், பாலசுவாமி அவர்கள், L. M. P. (A)

மக்கள் பூக்களை உபயோகிக்க ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே அதனதன் குணங்களையும் சிதையில் துடுவதால் ஏற்படும் நன்மை தீமையையும்றிந்துணர்ந்தே சிகையில் அலங்கரிக் கத் தகுந்தவை தகாதவை என்று பூக்களைப் பிரித்துள்ளார்கள். பெண்களின் மனம் எப்பொழுதும் குளுமையாகவும் சந்தோஷமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று கருதி தீங்கற்ற நறுமணமுள்ள மலர்களையே அணிய வேண்டும் என்று பெரியோர்கள் வற்புறுத்தியுள்ளார்கள்.

கண்ணைக் கவரும் பல வண்ணங்கள் கொண்ட மலர்கள் யாவும் சிகை அலங்காரத்திற்குப் பொருந்துமெனக்கருத முடியாது. சில மலர்கள் நற்குணமுடையவை; சில துர்க்குணமுள்ளவை; சில விஷமுள்ளவை. நாகரீகத்தின் பெயரால் கண்ணுக்கு அழகாகத் தெரியும் தீங்குள்ள மலர்களை சிகையில் வைத்துக் கொள்வதால், சிரரோகம், கண்ரோகம் முடிவுதிரல், தலைக்கனம், ஜலதோஷம், தலைவலி, போன்ற வியாதிகள் நம்மையறியாமலே ஏற்படுகின்றன. இது முன்னோர்களின் அநுபவம். உதாரணமாக, சிலவகைப் பூக்களை முகர்ந்தவுடன் தலைக்கனம், தலை கிறுகிறுப்பு மயக்கம், தலைவலி இவைகள் ஏற்படும். அரளி, கனகாம்பரம் முதலிய சில விஷத்தன்மையுள்ள மலர்களை அறியாமல் குழந்தைகள் தின்றுவிட்டால், பிராண அபாயம் நேரிடுகின்றன. ஆகவே நற்குணமுள்ள மலர்களே சிகை அலங்காரத்திற்குத் தகுந்தவை. ஆரோக்கியத்திற்கும்

இக்கட்டுரை “ஞானகுரு” என்னும் இதழிலிருந்து ஆசிரியர் அனுமதியுடன் பிரசுரிக்கப்படுகிறது.

உற்சாகத்திற்கும் கூட உகந்தவை. தலையின் பின் பக்கத்தில் பிடரியின் மேல் பாகத்தில் மலர்களை அணிந்து கொள்ளும் இடமாகிய சிகையின் உள்பாகம் எத்தகையது என்பதைச் சற்று ஆராய்வோம்.

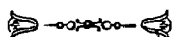
எண்சாணுடம்புக்குச் சிரசே பிரதானம். முனையின் அடிப் பாகமாகிய சிறு முனையும் முள்ளந்தண்டுக் கொடியும் பிணைக்கப் பட்ட இந்த இடமே உடலின் முக்கிய வேலைகள் நடைபெறும் பிரதான கேந்திரம், சுவாசிததல், இரத்த ஓட்டம், நரம்பியக்கம் முதலியவை நடை பெறுகின்ற கேந்திர ஸ்தலமாகிய இந்த இடம் மஞ்ஞானமுகம் எனப்படும் (Medulla oblongatta) இதை அனுசரித்தே, பிரதானமாய் மலர்களை அதன் பக்கத்தில் அணிந்து கொள்வது பொருத்தமானதென நிர்ணயித்தார்கள் பெரியோர்கள். இக்காலத்தில், நாகரீகத்தின் பெயரால் மலர்கள் அணியுமிடம் நகர்ந்து கொண்டே போகின்றது நாம் அணிந்து கொள்ளும் மலர்களின் குணங்களை கேந்திர ஸ்தானம் எளிதில் கிரகித்துத் தக்க பலன் நமக்கு அளிக்கிறது. முகர்ந்தால் மனதுக்குப்பிடிக்காத வாசனையுடைய மலர்களும் பார்வைக்கு மட்டும் அழகானவையும் வாசனையற்றவையும் தீங்கிழைப்பவையுமான மலர்களும் நீக்கப்பட வேண்டும். நற்குணமுடைய பூக்களாகிய ரோஜா, மல்லி, முல்லை, செண்பகம், மகிழம், மந்தாரை, பவளமல்லி, திருநீற்றுப் பச்சை, கொழுந்து, மருவம், பிச்சி, இருவாச்சி முதலிய குளுமையும் நறுமணமுமுள்ள மலர்களையே உபயோகிக்க வேண்டும். அழகனை மட்டும் கருத்திற் கொள்ளாது, குணத்தினையும் மனத்திற் கொண்டு தேர்ந்தெடுத்த புஷ்பங்களால் அலங்கரித்துக் கொண்டால். பெண்கள் மனோரம் மியமாய் இருப்பதுடன் ஆரோக்கிய வனிதைகளாகவும் காட்சி யளிப்பார்கள் என்பது முக்காலும் திண்ணம்.

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள்

இலங்கை அரசாங்கத்தின் நில, மின்சார, நீர்ப்பாசான அமைச்சின்
நிரந்தரக் காரியதரிசி

திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தர் அவர்கள்

17-5-65-ல் இலங்கை வானொலியில் ஒளிபரப்பிய பேச்சு.

சென்ற ஆண்டில் எனது குடும்பத்துடன் கந்தசட்டி
விரதத்தை அனுட்டிக்கும் நோக்கத்துடன், தென்னாட்டில் பழை
மையும் பெருமையும் வாய்ந்த முருகப்பெருமான் ஸ்தலமாகிய
திருச்செந்தூருக்குச் சென்றிருந்தேன். யாத்திரையை முடித்து
இலங்கை திரும்புமுன்னர், சைவசமயத்தையும் தமிழ் மொழியை
யும் தமது இரு கண்மணிகளைப் போலப் பாதுகாத்து வளர்த்து
வரும் சைவாதீனங்கள் ஒன்றிரண்டையாவது பார்க்க வேண்டு
மென்று பேரவா என்மனத்தில் இருந்தது. திருச்செந்திலின்
பெருமையை அறியாத சைவசமயத்தை சேர்ந்தவரோ, தமிழறி
ஞரோ இருக்கமாட்டார்களென்றே கூறலாம்.

“வந்தவினையும் வருகின்ற வல்வினையும்
கந்தனென்று சொல்லக் கலங்கிடுமே—செந்திநகர்ச்
சேவகா என்று திருநீறு அணிவார்க்கு
மேவ வாராதே வினை”

திருச்செந்தூரின் பெருமை சங்க இலக்கியங்களிலும்,
சிலப்பதிகாரத்திலும், தேவாரத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.
ஆயினும் கந்தபுராணத்தை ஓதினவர்களுக்கும், ஓதக்கேட்டவர்
களுக்கும், திருச்செந்திலை காணவேண்டுமென்ற மனக்காதல்

இலங்கை ஒளிபரப்பு பகுதியினரின் அனுமதிபெற்று பிரசுரிகப்
படுகிறது.

உள்ளுறிக்கொண்டேயிருக்கும். எங்கள் குருநாதராகிய கொழும்புத்துறை ஸ்ரீலோக சுவாமிகளின் திருக்குறிப்பின்படி, கொழும்பிலுள்ள சைவ அன்பர்கள் ஒன்று சேர்ந்து வெள்ளவத்தையிலுள்ள வினாயகர் ஆலயத்தில் கந்தபுராணத்தை 1963-ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் முதல் 1964-ம் ஆண்டு பங்குனி உத்தரதினம் வரை தொடர்ந்து வாசித்துப் பொருள கூறினார்கள், கந்தபுராண படனத்தைத் தொடர்ந்து கேட்ட எமக்கு, செந்திலாண்டவனைக் கந்தசட்டி காலத்தில் தரிசிக்க வேண்டுமென்ற பேரவா உதித்தது. வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈயும் கருணையங்கடலாகிய செந்திலாண்டவன் திருவருளினால், எமக்குச் சென்ற ஆண்டில் நடந்த கந்தசட்டிகாலத்தில் திருச்செந்தூருக்குச் சென்று சண்முகப் பெருமானை வழிபடும்பேறு கிடைத்தது.

யாம் செந்திலாண்டவன் கோயிலை வலம் வரும்போது, அங்குள்ள கட்டளைகுருக்கள், கோயிலின் கிழக்கு வாசலிலுள்ள சுவரில் செந்திலாண்டவன் ஸ்ரீகுமரகுருபர சுவாமிகளுக்கு அருள் புரிந்த காட்சி ஓங்கியமாக வரைந்திருப்பதை எமக்குச் சுட்டிக் காட்டினார். இத்தெய்வக்காட்சி ஈனக்கு குமரகுருபர அடிகளைப் பற்றியும், அவர் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்களையும் மென்மேலும் ஆராய்ந்து உணரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை உணர்த்தியது.

அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைப்பற்றிப் பலர் நன்கறிந்திருந்த போதிலும், அவர் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த சில சிறப்பான அம்சங்களை இங்கே கூறுதல் பொருத்தமாயிருக்குமென்று கருதுகின்றேன்.

குமரகுருபர சுவாமிகள், திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள ஸ்ரீவைகுண்டம் என்னும் கிராமத்தில் ஏறக்குறைய 350 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ் நாடு செய்த தவத்தின் பயனாய் அவ் தரிததவர். சண்முகசிகாமணிக்கவிராயர் அவர் தந்தையாரின் பெயராகும். தாயார், சிவகாமியம்மை இவர்களுக்கு நெடுங்காலம் பிள்ளைகளில்லாமையால் தங்கள் குலதெய்வமாகிய செந்திலாண்டவனை வேண்டி அருந்தவங் கிடந்தனர். அதன் பயனாக ஆவா தோன்றினார். ஆனால் 5 வயது வரும்வரையும்,

இவர் பேசாதிருப்பதைக் கண்ட பெற்றோர்கள் பெரிதும் கவலையடைந்தார்கள். பின்னர் இவர்கள் இந்தப் பிள்ளையைத் திருச்செந்தூருக்கு எடுத்துச்சென்று சண்முகப்பெருமான் திருமுன்னர் வைத்து, நாற்பது நாட்களுள் இப்பிள்ளை பேசுந்திறமையைப் பெருவிடில், உயிர் துறப்போம் என்று சங்கற்பம் செய்தார்கள். நாற்பதாவது நாளும் வந்தது, பிள்ளை பேசவில்லை. பெற்றோர்கள் தங்கள் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முயன்றார்கள். அப்பொழுது கருணையங்கடலாகிய செந்தில் முருகன் திருவருளால் குமரகுருபர் தமது பெற்றோரை “அம்மே, அப்பா” என்றழைத்தார். பெற்றோர்கள் மகிழ்ச்சிக் கடலிலாழ்ந்தார்கள். செந்தில் பெருமான் மீது குமரகுருபர் “கந்தர் கலிவெண்பா” என்ற தோத்திர நூலை அருளிச்செய்தார். அதன்பின்னர் அவர் மதுரைக்குச் சென்று அங்கயற்கண்ணம்மையையும் சோமசுந்தரப் பெருமானையும் வணங்கினார். அப்போது மதுரையை ஆண்ட திருமலைநாயக்க மன்னனின் வேண்டுகோளின்படி மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழையும் திருக்குறளிலுள்ள பொருளைச் சுருக்கி, நீதிநெறிவிளக்கம் என்ற நீதி நூலையும் அருளிச் செய்தார்.

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழின் அரங்கேற்றம் திருமலை நாயக்க மன்னனின் முன்னிலையில் நடந்தது. “தொடுக்குங் கடவுட் பழம்பாடற் றொடையின் பயனே நறைபழுத்த துறைத் தீந்தமிழினொழு நறுஞ்சுவையே!” என்ற பாடலை அரங்கேற்றும் போது ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மையே ஒரு பெண் குழந்தை வடிவில் தோன்றி அரசருடைய முத்துமாலையைக் கழற்றி குமரகுருபருக்கு மகிழ்ச்சி மேலீட்டால் அணிந்தார் என்று கூறுப.

பின்னர் குமரகுருபர், மதுரையினின்றும் நீங்கி, திருவாரூருக்குச் சென்று அங்கே கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் தியாகராசப் பெருமான மீது “திருவாரூர் நான்மணிமாலை” என்ற நூலைப் பாடினார். குமரகுருபர், சிவஞான உபதேசத்தைப் பெறவேண்டுமென்ற நோக்குடன், தருமபுரத்திற்குச் சென்று அங்கே நான்காம் பட்டத்திலெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ மாசிலாமணிதேசிகரின் திருவடிகளை வணங்கி உபதேசம் செய்யுமாறு வேண்டினார்.

அப்பொழுது மாசிலாமணி தேசிகர், அவரைக் காசியாத்திரை செய்துவரும்படி பணித்தார். காசியாத்திரை நெடுங்காலமெடுக்குமென்று குமரகுருபரர் ஏங்கிநின்றபோது சிதம்பரயாத்திரை யேனும் செய்து வரும்படி தேசிகர் கட்டளையிட்டார். குமரகுருபர அடிகள் சிதம்பரத்திற்குச் செல்லும் வழியில் வைத்தீஸ்வரன் கோயிலில் தங்கி, “முத்துக்குமாரசாமிப் பிள்ளைத் தமிழ்” என்ற பிரபந்தத்தை அங்கே கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் செல்வமுத்துக் குமாரசாமி மீது அருளிச்செய்த பின், சிதம்பரத்திற்குச் சென்றார். அங்கே ஸ்ரீ நடராசப்பெருமான் மீது, “சிதம்பர மும்மணிகோவை” பாடினார். பின்னர் தருமபுரத்தை யடைந்து தமது தேசிகரிடம் ஞானோபதேசமும் சந்நியாசமும் வாங்கிக்கொண்டார். தேசிகரின ஆசிபெற்றுக் காசிக்குச் சென்று, “சகல கலாவல்லி மாலை” என்ற தோத்திரத்தைப் பாடி கலைமகள் அருளால் இந்துஸ்தானி மொழி கைவரப் பெற்றார். காசியிலிருந்த மகமதிய மன்னன் இவருடைய தவக் கோலத்தையும் அருட்பாலவயும் கண்டு வியந்து கங்கைக் கரையிலுள்ள கேதார கட்டத்தில் ஒரு மடம் அமைப்பதற்கு ஒரு நிலமும் பொருளும் உதவினான். அங்கே அவர் ஸ்தாபித்த மடம் குமாரசாமி மடம் என்ற பெயரால் இன்றும நினறு நிலவுகின்றது.

குமரகுருபரர் மீண்டுமொருமுறை தருமபுரம் வந்து தமது குருநாதனை தரிசித்தபின் காசிக்குச் சென்று, விசுவநாதப் பெருமான் மீது “காசிக் கலம்பகம்” என்ற பிரபந்தத்தை அருளிச்செய்தார். இற்றைக்குச் சரியாக 277 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் காசி விசுவேசரின திருவடி நிழலை எய்தினார். காசியிலுள்ள குமாரசாமி மடமும், திருப்பனந்தாளிலுள்ள ஸ்ரீ காசி மடமும், இவராலும், இவர் வழிவந்த ஸ்ரீ தில்லைநாயக சுவாமிகளாலும் நிறுவப் பெற்றவை. நானாயதினம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகளுடைய குருபூசை. காசியிலுள்ள குமாரசாமி மடத்திலும், திருப்பனந்தாள ஸ்ரீகாசி மடத்திலும் ஸ்ரீ குமரகுருபரத்திலும், மதுரையிலும், இன்னும் பலவேறிடங்களிலும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும்.

குமரகுருபரரின் தீந்தமிழினொழுது நறுஞ்சுவையை மாந்து பவாகன மறொருனறையும் நனைக்கமுடியாத நிலையிலிருப்ப

பார்கள். கந்தர்கலிவெண்பாவும், முத்துக் துமாரசாமிப் பிள்ளைத் தமிழும் பாராயண நூல்களாக வழங்குகின்றன. அவற்றை பக்தியோடு பலர் பாராயணம் செய்து விரும்பியவற்றையும், முருகன் திருவருளையும் பெற்று வருகின்றனர்.

கந்தர்கலிவெண்பாவில் இவர் முருகப்பெருமானை நோக்கி, “சுவாமி, அடியேனுக்கு நல்ல காப்பியப் புலமையையும் ஐந்தி லக்கண அறிவையும், பழுத்த தமிழ்ப்புலமையையும், நல்லொழுக் கத்தையும், மும்மலநீக்கத்தையும், அடியார்கள் கூட்டுறவையும், இறுதியில் திருவடிப் பேரின்பத்தையும் தந்தருளும்” என்று வேண்டுகின்றார்.

பிள்ளைத்தமிழென்ற வளவிலே தமிழ் பயில்வார் யாவார்க்கும் மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் முதலில் நினைவுக்கு வரும்.

மீனாட்சி பிள்ளைத் தமிழில் அவர் அம்பிகையைத் “துறைத் தீந்தமிழினைமுக நறுஞ்சுவையே” என்று அம்பிகைக்கும் தமிழுக்குமுள்ள தொடர்பை இனிமையாக எடுத்துரைத்தலை நாமும் படித்து இன்புறலாம்.

“நீதிநெறி விளக்கம்” — திருக்குறளின் பரப்பையெல்லாம் திரட்டித் தொகுத்துக் கூறும் திவ்வியமான நீதி நூலாகும். இதில் கல்வியின் பெருமையை —

“அறம்பொருள் இன்பமும் வீடும் பயக்கும்
புறங்கடை நல்லிசையும் நாட்டும்; — உறுங்கவலொன்
றுற்றுழியுங் கைகொடுக்கும் கல்வியின் ஊங்கில்லை
சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை”.

என்ற செய்யுளால் புலப்படுத்துகின்றார் “கல்வியினூங் கில்லைச் சிற்றுயிர்க்குற்ற துணை”, என்ற அடிகளை நாம் சதா சிந்தித்து அதன்படி ஒழுகவேண்டுமென்று சுவாமிகள் வலியுறுத்து கின்றார்கள். சகலகலாவல்லி மாலையைப்போல் இனிய, எளிய, நடையிலுள்ள சரசுவதிதோத்கிரம் வேறு இனமையின் அது மிகவும் சிறப்பாகப் போற்றப்பெற்று வருகின்றது. “சிதம்பர மும் மணிக்கோவை” இவருக்குள்ள இலக்கணப் புலமையைக்

காட்டுகின்றது. பண்டார மும்மணிக்கோவை, சுவாமிகளுக்கு தமது ஞான தேசிகர் மீதுள்ள பேரன்பையும் பக்தியையும் சைவ சித்தாந்தப் பற்றையும் விளக்கிக் கூறுகின்றது.

“ஒரும் வேதாந்தமென்றுச்சியிற் பழுத்த
ஆராவின்பப் வருங்கனி பிழிந்து
சாரங்கொண்ட சைவசித்தாந்தத்
தேனமுதருந்தினர் சிலரேயானவர்”

என்ற அடிகளால், இவர் சைவசித்தாந்தத்தைத் தேனென்று கூறுவ தோடமையாது, தேனமுது என்று நயம்பட இனபம் பயக்கும் வகையில் கூறுவதை, சைவமக்களாகிய யாம் நன்றாகச் சிந்தித்தல்வேண்டும். இந்தத் தேனமுதை அருந்தினவர் ஒரு சிலர்தான் என்கின்றார் குமரகுருபரர் பரம சைவசித்தாந்தி யாகிய குமர குருபரமுனிவர், வைத்தீஸ்வரன் கோவிலிலுள்ள செல்வ முத்துக்குமாரசாமியைப் பாடும்போது —

“மெய்கண்ட தெய்வ மித்தெய்வமல்லாற் புனியில்
வேறில்லை யென்றுணர்த்தியான்”

என்ற அடிகளால் முருகப்பெருமானின் பரத்துவத்தையும் திரு வருட்பெருக்கையும் விளக்குகின்றார்.

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரின் குருவாதிய மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களை முன்னிலைக்குக் கொண்டுவந்த பெருமை திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்கே யுரியது. இந்த மகாவித்துவான் குமரகுருபரர் சரித்திரத்தைச் செய்யுளாகப் பாடியிருக்கின்றாரென்றால், குமரகுருபரரின் பெருமை எத்துணை பெருமை வாய்ந்ததென்பதை நாம் நன்கு உய்த்துணரலாம்.

குமரகுருபர முனிவர் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் சைவசம யத்தைக் குமரி முதல் இமயம்வரை பரப்பினார். அந்தப்பணியை, ஸ்ரீ காசிமடத்தின் இருபதாம் தலைவராக வீற்றிருந்து அருளாட்சி செலுத்திவரும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி அருணந்தி தம்பிரான் சுவாமிகள் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றார்களென்பது உலகறிந்த விஷயமாகும். திரு வருளும், குருவருளும் கைகூட்ட, சென்ற திருக்கார்த்திகைத்

திருநாளன்று தவசிரேட்டராகிய இம்முனிவரைத் தரிசிக்கும் புண்ணியப்பேறு பெற்றோம். இம்முனிபுங்கவரின் தவக் கோலத்தையும், கருணையுள்ளத்தையும், அன்பு ததும்பும் இனிய வாசகத்தையும் கண்டுங் கேட்டும் பெருமகிழ்ச்சி யடைந்த எமக்கு, இம்முனிபுங்கவரைப்பற்றி ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாரணாசியில், சுவாமியவர்களின் அறுபதாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவின் போது, வித்துவான் ஸ்ரீ சோமசுந்தரத் தம்பிரான் அவர்கள் தருமபுர ஆதினத்தின் சார்பில் நிகழ்த்திய பேருரையில் ஓர் பகுதி எமது நினைவிற்கு வந்தது. அப்பகுதி வருமாறு:

“மேலும் நடையரூப் பெருந்துறவுக் கோலத்தாலும், சீலத்தாலும், ஒல்லும் வகையெல்லாம் அறச்செயல் புரியுந்திறத்தாலும், சிவஞானம் பரப்பும் சிறப்பாலும் சைவசித்தாந்தம் பரப்பும் சால்பாலும், இவர்கள் குமரகுருபரர் எனவே திகழ்கின்றார்கள்”

ஸ்ரீலஸ்ரீ கரசிவாசி சுவாமிகள் செய்துவரும் அறப்பணிகளுக்கும் கல்விப்பணிகளுக்கும், சிவதொண்டுகளுக்கும் இளவரசு ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகளும், ஸ்ரீவைகுண்டம் டி. எம். குமரகுருபரன் பிள்ளையவர்களும், அருந்துணையாகவிருந்து பணிசெய்துவருகின்றார்கள்.

தமிழ்ச் சைவ மக்களின் உள்ளத்தில் என்றும் அழியாத இடம்பெற்று குமரகுருபர சுவாமிகளின் திருவடிகளை, வாயார வாழ்த்தி, மனமரச் சிந்தித்து, அவர் காட்டிய சிவநெறியில் ஒழுகுவதே நாம் அவருக்குச் செய்யும் அஞ்சலியாகும்.

தாயுமானவரின் — பராபரக்கண்ணிகள்

Couplets in venerable adoration of the
Omnipotent and Omnipresent

sung by

St. THAYUMANAVAR

23

Those who have an ardent devotion to God will never cease to think about Him and His Supremacy. They will always speak about His grace and greatness. When they are so immersed in meditating Him, hymns in praise will overflow from their loving heart. They will dance before Him in ecstasy. They will admire His glory and go on pilgrimage to all the temples to have His Dharsan. Such acts of love are described as the only acts of His devotees in the following song.

ஆடுவதும் பாடுவதும் ஆனந்தமாக நின்னைத்
தேடுவதும் நின்னடியார் செய்கை பராபரமே.

(பொ - உரை) தன்னை மறந்து ஆடுதலும் அன்பினால்
உருகிப் பாடுதலும் தலங்கள் தோறும் நின்னைத் தேடிச் சேற
லும் உனது அடியார்களின் செய்கை.

O....Lord Supreme! To sing in joy, dance in ecstasy
and to rejoice in worshipping you in all your abodes on
the earth are the acts of your loving devotees.

(தொடரும்)

முத்துக்குமார சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்

உரை நடை

பாலகவி வயிநாகரம்,

திரு. வே. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள்,

தேவகோட்டை.

(மலர் 16. இதழ் 7-ன் தொடர்ச்சி)

செம்பொன டிச்சிறு கிண்கிணி யோடு

சிலம்பு கலந்தாடத்

திருவரை யரைஞா ணரைமணி யொடுமொளி

திகழரை வடமாடப்

பைம்பொ னசும்பிய தொந்தியொ டஞ்சிறு

பண்டி சரிந்தாடப்

பட்ட நுதற்பொலி பொட்டொடு வட்டச்

சுட்டி பதிந்தாடக்

கம்பி விதம்பொதி குண்டல முங்குழை

காது மசைந்தாடக்

கட்டிய சூழியு முச்சியு முச்சிக்

கதிர்முத் தொடுமாட

அம்பவ ழத்திரு மேனியு மாடிட

ஆடுக செங்கீரை

ஆதி வயித்திய நாத புரிக்குகன்

ஆடுக செங்கீரை

(17)

சிவந்த பொன் போன்ற திருவடிகளிற் சிறிய கிண்கிணி யுடன் சிலம்பு கலந்து ஆடவும், அழகிய இடையில் அரை ஞாணுடன் உடைமணியும் ஒளி விளங்குகின்ற அரைவடமும்

ஆடவும், பசுமையான பொன்போலப் பொலிகின்ற தொந்திரியோடு சிறிய வயிறு சரிந்தாடவும், பட்டமணிந்த நுதலில் விளங்குகின்ற பொட்டுடன் வட்டமான சுட்டி பதிந்து ஆடவும் அசைதல் பொருந்திய குண்டலங்களும் குழையணிந்த காதுகளும் துளங்கி ஆடவும், கட்டப் பெற்ற சூழியக் கொண்டையும் உச்சிக்கொண்டையும் ஒளியையுடைய முத்தாபரணத்துடன் ஆடவும், அழகிய பவழம் போன்ற திருமேனியும் இவற்றுடன் சேர்ந்து ஆடவும் செங்கீரை ஆடி அருளுவாயாக! ஆதி வயித்தியநாத புரியுள் எழுந்தருளியுள்ள குகப் பெருமானே! செங்கீரை ஆடி அருளுவாயாக!

குழையோடு குழையெதிர் மோதிக் காதணி

குண்டலம் வெயில்வீசக்

குமுத விதழ்க்கனி வாயமு தூறிய

குறுநகை நிலவூர

முழுவயி ரப்புய வலயமு முன்கை

முதாரியு மொளிகால

முத்த மரும்பி யெனக்குறு வேர்வு

முகத்தி லரும்பியிடப்

புழுதி யனைந்த பசுந்திரு மேனிப்

பொங்கொளி பொங்கியெழப்

புண்டரி கங்கண் மலர்ந்த விழிக்கடை

பொழியருள் கரைபுரள

அழகு கனிந்து முதிர்ந்த விளங்கனி

ஆடுக செங்கீரை

ஆதி வயித்திய நாத புரிக்குகன்

ஆடுக செங்கீரை.

குழையோடு குழை எதிர் மோதிக் காதிலே அணிந்திருக்கின்ற குண்டலங்கள் வெயிலை வீசவும், குவளைப் பூவை யொத்த இதழ்களையுடைய கனிவாயில் அமுதம் ஊறிய சிறிய பற்கள் நிலவை வீசவும், முழுதும் வைரம் பதித்த வாகுவலையுமும்

முன் கைக் கங்கணமும் ஒளியை வீசவும், முத்துக்கள் அரும்பிய
தைப் போன்று சிறியவேர்வைத் துளிகள் முகத்திலரும்பவும்,
புழுதியில் அனைந்த பசிய திருமேனியிலிருந்து வெளிப்படுகின்ற
ஒளி புறத்தே பொங்கி எழவும், தாமரை மலர்கள் மலர்ந்ததை
ஒத்த விழிகளின் கடைகள் பொழிகின்ற கருணை கரை புரளவும்,
அழகு மிகுந்து முற்றிய இளங்கனியை ஒத்தவனே! செங்கீரை
ஆடி அருளுவாயாக! ஆதி வயித்திய நாத புரிக்குள் எழுந்
தருளிய குகனே! செங்கீரை ஆடி அருளுவாயாக!

(தொடரும்)

★ “ஞானகுரு” ★

ஓர் தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

விசுவாவசு-ஸ்ரீ சித்திரை-மீ முதல் ஞானகுருவுக்கு 32-ம் ஆண்டு
நடைபெறுகிறது. மக்களிடையில் தெய்வீக நெறியைப் பரப்புவதும்,
தமிழையும் ஹிந்து தார்மீகக் கோட்பாடுகளையும் வளர்ப்பதும் ஞான
குருவின் பிரதான குறிக்கோள். ஹிருஷிகேஷ், சுவாமி சிவானந்தர்,
காஞ்சங்காடு, சுவாமி ராம்தாஸ்- இவர்களின் அறவுரைகள், ஜன்ம
ராசிப்பலன், நீதிக் கதைகள், கட்டுரைகள் முதலியவை தாங்கி பிரதி
மாதமும் முதல் தேதியில் வெளிவரும். மாதிரி பிரதிக்கு 30 நயா
பைசா M. O. செய்க.

ஆசிரியர் :- “அத்யாத்மரத்ந”

ஸ்ரீ S. G. இராமலிங்கம், B. A.,

ஜோதிஷர், இரஜ்யோகி சொற்பொழிவாளர்.

வருடச் சந்தா உள்நாடு ரூ. 3. வெளி நாடு ரூ. 4.

மானேஜர்,

“ஞானகுரு” காரியாலயம்,

65-A, கான்பாயம். 1-வது தெரு,

மதுரை-9 (South India).

திருவாசக அநுபூதி உரை*

(சீகாழித் தாண்டவராயர் அவர்கள் இயற்றியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சதகம் — எட்டாம் கொத்து

இனி எட்டாங்கொத்து, பெற்றோர் பயன்போலப் பெறக் கிடைத்ததில்லை யெனப்பேரின்பவ வாக்குக்கொடுக்கும் சிவசத்தி யனுபூதி. இனி, திருவடி கண்டிற்றந்தும், பிறவாது பிறந்தாலும், பேரின்பம் பெறுந் தன்மையைக் கூறும் திருவருள் விநியோக மாவன :—

வேண்டு நின்க ழற்க ணம்பு பொய்மை தீர்த்து மெய்மையே
ஆண்டு கொண்டு நாயி னேனை யாவ வென்ற ருளுந்
பூணுகொண் டடிய னேனும் போற்றி போற்றி யென்று மென்று
மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து மன்ன நின்வ ணங்கவே.

(இ - ள்). அடியேன் வேண்டுவது திருவடிக்கன்பு தவிர வேறு பொருளில்லை; கருணை செய்து என் மலபோதப் பொய்யைக் கெடுத்து அருளின்பமாக, நாயான என்னை, அருளாக்கித் திருவடியில் சேர்த்த நாதனே! அடிமை எக்காலமும் ஆனதால் இரட்சிக்க! இரட்சிக்க! இதன்றியும் இச்சகத்தில் பிறப்பிறப்புளனாய் வந்தாலும், இறவாத பேரின்பம் பெறும் அடிமைப் பணி செய்ய அருள வேண்டும் என அருளியதைக் காண்க.

* இவ்வரிய நூலைப் பதிப்பித்த செனனை-திருவான்மியூர். மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே சாமிநாதையர் அவர்கள் நூல் நிலையத் தாரின அனுமதி பெற்று இது வெளியிடப் பெறுகின்றது இதன் விலை ரூ. 13/- ஷே நூல நிலையத்தில கிடைக்கும். 20% கழிவு உண்டு.

தில்லை வாழந்தணர் படிக்காசு நிதி சேமவைப்பு ரூபா. 7000/-

தென்தமிழ்ப் பயனாவுள்ள திருத்தொண்டத் தொகையில்
'தில்லைவாழந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்' என்று சுந்தர
மூர்த்தி சுவாமிகளால் பாடப்பெற்ற பெருமையுடையவர்களும்,

- 'நீற்றினால் நிறைந்த கோல நிருத்தனுக்குரிய தொண்டாம் பேற்றினர்',
- 'அங்கணர் கோயில் உள்ள அகம்படித் தொண்டு செய்வார்'
- 'அருமறை நான்கினோடு ஆறங்கமும் பயின்று வல்லார்'
- 'திருநடம் புரிவார்க்கு ஆளாம் திருவினாற் சிறந்த சீரார்'
- 'உறுவது நீற்றில் செல்வம் எனக் கொளும் உள்ளம் மிக்கார்'
- 'பெறுவது சிவன்பால் அனபாம் பேறெனப் பெருகி வாழ்வார்'
- 'தானமும் தவமும் வல்லார்,'
- 'ஞானமே முதலா நான்கும் நவையறத் தெரிந்து மிக்கார்',
- 'செம்மையால் தனிந்த சிந்தைத் தெய்வ வேதியர்கள் ஆருர் மும்மை
ஆயிரவர்'

என்று சேக்கிழார் சுவாமிகளால் திருத்தொண்டர் புராணத்துப்
புகழ்ந்தோதப் பெற்றவர்களும்,

'சிற்பர வியோம மாகும் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி'

வாழ்பவர்களுமான தில்லை வாழந்தணர்களில், சித்தபையில்
ஸ்ரீமந் நடராஜ மூர்த்திக்கு நித்தியப்படி பூசை முறைபார்க்கும்
தில்லைவாழந்தணர் ஒருவருக்குப் படிக்காசு அளித்தற் பொருட்
டுத் திருப்பனந்தான் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி காசிவாசி
அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களால் இத்தருமம் நிறுவப்
பெற்றது. இது தில்லைவாழந்தணர் படிக்காசு நிதி' எனப் பெயர்
பெறும்.

2. இதற்குரிய சேமவைப்பு ரூ. 7000/- ரூபா ஏழாயிரம். இத்தொகை கும்பகோணம் ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியா - இல் ஆண்டுதோறும் 7% வட்டி தரக்கூடிய நிலையான முதலீடு ஆக முதலீடு செய்யப்பெற்றுள்ளது. (பிக்சட் டிபாசிட் நெ. ஏ. 427224 - ரூ. 7000-5 வருஷம் - தேதி 28-6-65) இது நம்மாலும் நமக்குப் பின் உரிமையுள்ளவர்களாலும் பரிபாலனம் செய்யப் பெற்று வரும்.

3. இம்முதற் பொருளினின்று ஆண்டுதோறும் கிடைக்கும் வட்டி வருமானத்தில் இத்தருமத்தை நடத்துவதற்குரிய நிர்வாகச் செலவுகள் வகையறா போக எஞ்சிய தொகையில் நாடோறும் ரூபா ஒன்று வீதம் சிதம்பரத்தில் சித்சபையில் ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்திக்கு நித்தியப்படி பூசை முறை பார்க்கும் தில்லைவாழந்தணர் ஒருவர்க்குப் படிக்காசு அளிக்கப்பெறும். எஞ்சிய தொகை நம் யுக்தம்போல் தில்லைவாழந்தணர்களுக்கு இனும் அளிக்கப் பயன்படுத்தப்பெறும்.

4. இவ்வட்டி வருமானம் வேறு எந்த முறையிலும் பயன்படுத்தப் பெறமாட்டாது.

5. இம்முதற் பொருள் திருப்பி அளிக்கப்பெற்றதும், அதிக வட்டிவரக்கூடிய அரசியல் கடன்தாள்களில் முதலீடு செய்யப்பெறும். இம்முதற் பொருள் நம்பேரிலும் நமக்குப் பின் உரிமையுள்ளவர்கள் பேரிலும் இருந்துவரும்.

.....தில்லைச் சிற்றம்பலம் மேய

செல்வன் கழல்ஏத்தும் செல்வம் செல்வமே.

திருப்பனந்தாள், } (Sd.) *Kasivasi Arulnandi Tambiran*
28-6-1965.

தோற்றும்? சாவும் வாழ்வும் பிறப்பும் இறப்பும் இன்பமும் துன்பமும் என்பனவும் இன்றோரன்ன பிறவும் இரட்டைகள் ('துவந்தாவங்கள்') எனப்படும். இவை உயிர்க்கு இயல்பு இறைவிக்கு இறையும் இல்லை. அப்படியாயும் இறைவிக்குச் சினம் உண்டாவது ஏன்?

உலகியலையொட்டி, உணர்வே உருவாய உத்தம மகா சத்திக்கும் அவ்வியலை யேற்றிக்கூறுவது பாவலர் பழக்கம். எல்லாச் செயலுக்கும் இறைவி அன்றோ காரணி? காரணியின் ஆணையின்றிக் கடுகளவும் உலகியல் காரியப்படாது. அவள் நடத்த நடக்கும் உலகில் அவள் நடையே நண்ணும். எங்கும் எல்லாம் சிவசத்தி முத்திரையே.

“யாதேனுங் காரணத்தால் எவ்வுலகில் எத்திறமும்
மாதேயும் பாகன் இலச்சினையே—”

சத்தியின் வண்ணமே சிவத்தின் வண்ணம்.

“பொன்னிறம் கட்டியினும் பூணினும் நின்றற்போல்
அந்நிறம் அண்ணலும் அம்பிகையும்—செந்நிறத்தன்
எந்நிறத்த ளாய்இருப்பன்? எங்கள் சிவபதியும்
அந்நிறத்தாய் இருப்பன் ஆங்கு.”

சிவலிங்கத்தின் தத்துவம் போலிகட்டு விளங்குமோ?

“அவளால் வந்த ஆக்கம்இவ் வாழ்க்கையெல்லாம்
இத்தையும் அறியார் பீடலிங்கத்தின் இயல்பும் ஓரார்.”

என்பனவற்றால் இதனையும் அடக்கிக் கொள்ளல்வேண்டும்.

இங்கு ஒன்று கருத்திற் கொள்ளத் தக்கதுண்டு. அதாவது, நாம் கருவிகரணங்களாலும் சாங்கம் உபாங்கங்களாலும் செய்யு மவைபோல இறைவனும் செய்கின்றான் எனக் கொள்ளல் கூடாது. அவன் யாது செய்யினும் கரணத்தாற் செய்தல் இல்லை. சங்கற்ப மாத்நிரத்தாற் செய்பவன். அச்சங்கற்பமும் மனத்தால் நினைக்கும் அஃது அன்று. அறிவால் அறியும் அதுவே ஆண்டவனது சங்கற்பம். அவனுக்கு அறிவே உருவம் அவ்வறிவே எல்லாவற்றையும் செய்யுங் கரணம். அக்கரணத்

தால் அன்றி மற்று எக் கருவியாலும் செய்ய வேண்டாத இயல்பினன்; அக்கரணம் ஆகிய சத்தியால் தான் அவன் தன் செயலனைத்தும் செய்கின்றான். அதையே ‘சத்தி சங்கற்பம்’ என்பர் உணர்ந்தோர். அதனைச் சிவஞான சித்தியார் ‘அருட் கிரியை’ என்கின்றது.

“ அன்றருட் கிரியை தன்னால் ஆக்குவன் அகிலம் எல்லாம் ”

(சூ. 1. திருவிருத்தம் 63)

“ பொன்மை நிலாதவன்னம் பொருந்திடப் பளிங்கவற்றின்
தன்மையாய் நிற்குமாபோல் சத்திதன் பேதம்எல்லாம்
நின்மலன் ருளய்த் தோன்றி நிலைமை ஒன்றுநீற்பன்
முன்னருட்சத்தி தன்பால்முகிழ்க்கும் தான்முனையான் அன்றே.”

என்ற அந்நூலின் திருவிருத்தத்தில், தன் சத்திமுகிழ்த்தலும் தான் முனையாமையும் கூறும் சார்பில், தன் சத்தியின் பேதமெல்லாம் தானாய்த் தோன்றும் நிலையும், அப்பேதம் அவன்கண் இல்லாத ஒருமை நிலையும் உணர்த்தப்பட்டன. படவே, சத்தியின்கண் சினம் முதலியன தோன்றின எனக் கூறல் நம்பால் தோன்றுதல் போல வைத்துக் கூறுவதாகாது. அறிவால் நிகழ்த்தும் காரண நிலையில் வைத்துக் கூறுவதாகும். ஆகவே சிவனிடத்தும் சத்தியினிடத்தும் நம்செயலை ஏற்றிக் கூறி அபசாரப் படலாகாது. திருக்கோயில்களில் திருப்பள்ளியறை நிகழ்ச்சியைக் காரண ரூபத்தில் வைத்துக் கருதுவதே அறிவாகும். அதுதான், உலகியலாகிய காரிய ரூபத்தை விளைப்பது. இப்படியே மற்றையவற்றையும் ஆய்ந்தறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். கணவனும் மனைவியும் அடையும் ஊடல் எப்படியோ அப்படியே இறைவனும் இறைவியும் ஊடல் அடைவதாகக் கருதுதல் மடமை. காரண ரூபத்தில் வைத்துணர்தலே அறிவாகும். இந்நினைவொடு நோக்குங்கள் இச் செய்யுளை :—

“ நங்காய் திருத்திலை நன்னுத லாய்நுதல் நாட்டம்ஒத்துன்
செங்காவி யங்கண் சிவப்பதென் னேசெழுங் கங்கையெநின்
பங்காளர் நின்னைப் பணியும்ப் போதுகைப் பற்றிமற்றென்
தங்காய் எழுந்திரென் ருல்அவட் கேது தலையெடுப்பே. ”

இப்பாட்டிலே உள்ள பணிவுக்குமட்டும் இம்மாலையின் 12, 16, 19 ஆம் பாக்களில் ஒப்புமையாகக் கொள்ளும் பகுதி உண்டு.

‘ பெண்மதி என்படுமோ அச்சிறுநுதற்கே ’ (12)

என்றது தில்லைவாணி முடிக் கங்கையைக் குறித்தது.

‘ தாளிற் பதித்த மதித்தழும்புக்குச் சரி எம்பிரான்
தோளிற் பதித்த வளைத்தழும்பே ’ (16)

என்றதில், மதித்தழும்பு தாளிற் பதித்தமை இறைவன்முடி இறைவிதாளில் விழுந்து பணிந்து படிந்தபொழுது பதிந்ததைக் குறித்தது.

‘ பிள்ளைப் பிறைநாறுஞ் சீறடியெம் பேதாய் ’ (19)

என்றதும் அதுவே.

புலவர்க்கு விருந்தாகச் சில சொல்லை ஆராய்குதும். ‘நங்கை’ என்றது உளப்பாட்டு முறையில் அமைந்த பெயர்ச் சொல். எங்கை என்றது தன்மைக்கும் நுங்கை என்றது முன்னிலைக்கும் தங்கை என்றது படர்க்கைக்கும் உரிய சொற்கள். என்கை எம்கை எனவும் நுன்கை நுங்கை எனவும் தன்கை தம்கை எனவும் பிரித்து ஒருமைக்கும் கொள்ளலாம். பன்மைக்கும் கொள்ளலாம். நங்கை என்றதை அங்கனம் கொள்ளல் இயலாது. நம் + கை என்று (முன்னிலையையும் படர்க்கையை யும் உளப்படுத்துக் கூறுமிடத்து) ஆறும் பன்மையில் அமைந்ததே அது. இது விளியேற்பது பொருந்தாது. ‘அவர்களே’ என விளிக்கும் இக்காலத்தில் இது பொருந்தாது போமோ? எங்காய் நுங்காய் என விளியாதது ஏனோ? ‘தங்கை’ என்னும் படர்க்கைப் பெயர் ‘தங்காய்’ என விளிக்கப்படுகின்றதை இப்பாட்டிலும் காண்கின்றோம். அது தந்தை என்றது தந்தாய் என்று விளித்தல் போலும் பிழைத்து. தந்தை, நுந்தை, எந்தை என்பனவும் இவைபோல்வன. விளியில் எந்தாய் எனலாம். நுந்தாய் தந்தாய் எனலாமோ? நுன்னப்பனே தன்னப்பனே என விளித்தல் தமிழ்ச் சொல்லமைதியை விளித்தலேயாகும். எங்கையே எனல் பொருந்தும். நுன்புறவியே தனபுறவியே என விளிக்கலாமோ? காலத்தால் தன்புறத்தே பிறததல் பற்றித் தனக்கு

இளையாளைப் 'புறவி' எனல் உலக வழக்கு. செய்யுளிலும் பாவலர் அதைக் கொண்டனர். இன்றும் 'என்புறவி' எனப் பெண்டிர் வழங்குதல் உண்டு. 'நம்பி' என்பதும் எம்பி, நும்பி, தம்பி என்பவற்றின் இனம் ஆன சொல்லே. நம்பியும் நங்கையும் ஆகிய இருசொல்லும் ஆடவரிற் சிறந்தோன் பெண்டிற் சிறந்தாள் என்னும் பொருளனவாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. 'என்பான்' என்ற சொல்லின் பொருளாக என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவான் என்று கூறப்படுதல் புலவர்க்குத் தெரியும். அன்னதொரு பெற்றிமை தோன்றுதலால் தான், அச்சிறப்புரிமை தோன்ற 'நம்பி' என்றும் 'நங்கை' என்றும் வழங்கும் உலகம்.

‘நம்பியைக் காண நங்கைக் காயிரம் நயனம் வேண்டும்’

என்றதில் நம் தம்பி நம் தங்கை என்று பொருள் கொள்ளல் ஆமோ? சொற்றோற்றமும் அச்சொற்களை வழங்கும் உலக வழக்கமும் எத்திறத்திலும் ஒன்றுபடுதல் அரிதே. தன்பின் - தம்பின், நுன்பின் - நும்பின், என்பின் - எம்பின் என்பவை தம்பி நும்பி எம்பி என மருவின. நம்பின் என்றது நம்பி என்று மருவிற்று. அது 'புருடோத்தமன்' என்னும் பொருட்டாயிற்று. சிறப்பு இருந்தால் அன்றி ஒருவனை உலகம் 'நம்பி' எனவும் ஒருத்தியை 'நங்கை' எனவும் பிறப்புரிமை தந்து வழங்காது.

‘எம்பியை ஈங்குப் பெற்றேன் என்னெனக் கரியதென்றான்’ (1760)

எனச் சீவகன், நந்தட்டனைக் குறித்துச் சொன்னதாகத் திருத்தக்க தேவர் பாடினார். எம்மனை (- அன்றாய்) 315. எம்மனை (- எம் இல்லாளே) வருக 327. எம்மனைமார், நும்மனைமார் (- எம்முடைய தாய்மார் நும்முடைய தாய்மார்) 425. என்பவை அவர் வாக்கே. இதில் 'மார்' என்பது 'மகார்' என்றதன் மருஉ. இது பன்மை. 'மகன்' என்னும் ஒருமையும் 'மகள்' என்னும் ஒருமையும் முறையே 'மான்' 'மாள்' என மருவி வழங்குகின்றன.

‘எம்மானே தோன்றினாய் என்னை ஓளித்தியோ’

(1801)

என்றதில், 'மகன்' என்றது 'மான்' என்று மருவியதறிந்து 'என் பிள்ளாய்' என உரைத்த நச்சினர்க்கினியரது நுண்

மாணுழை புலச் சிறப்பைப் போற்றுதல் வேண்டும். சொல்லாராய்ச்சியில் அவர் திறம் பிறரிடங் காண்டல் அரிது. 'ஏட்டைப்பட்டு' (1552) என்றதற்கு அவரெழுதிய உரை பெரிது வியக்கற்பாற்று.

இச்சிவகாமியம்மை ஈரட்டைமணிமாலைப் பாடலினுரை:- நங்கையே, திருத்தில்லை நாயகியே, உன் மணாளனது நெற்றிக் கண்ணெருப்பை ஒத்து உன் செங்காவிச் சீர்க்கண் சிவந்து சினத்தைத் தோற்றுவது ஏன்? உன்னை இடப்பங்கில் வைத்தா ளும் இறைவர் உன்னைப் பணிந்து ஊடலைத் தீர்க்கும் பொழுது, அவர் முடிமேல் இருக்கும் கங்காதேவியின் கைப்பற்றி என் தங்கையே எழுந்திரு என்று சொன்னால், அவளுக்குத் தலை நிமிர்வு ஏது?

இதன் கருத்தை விளக்க வேண்டுவதில்லை. தலையெடுப்பு என்பது செருக்குக்கு அறிகுறி. தலையிறக்கம் அதன் மறுதலை. தலையெடுத்தல் X தலையை இறக்கல்.

பிரபுலிங்க லீலையில் 'ஆதிபகவன் தனதூடல் தணிப்பான் பணிய அவ்விறைவன், பாதம் இறைஞ்சுமதற்கும் நெற்றிப் பகையும் அல்குற் பக்கையும் ஆம், சீதமதியும் அரவும் விழுஞ் செயற்கும் உவகை செயாமல் அலைமாது பணியுமதற்கு மன மகிழும் உமையை வணங்குவாம்.' என்று சிவப்பிரகாசர் பாடியருளியதை இங்கு நினைக்க.

(தொடரும்)

உ

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

❧ 'குமரகுருபரன்' ❧

திங்கள் வெளியீட்டின் சந்தா நேயர்களுக்கு ஓர் அறிவிப்பு:

தனிப்பிரதி (உள் நாடு) 0-13 ந. பை.

வருடச் சந்தா ரூ. 1-50 ந. பை.

வெளி நாடு } 5 ஷிலிங் அல்லது

வருடச் சந்தா } ரூ. 3-25 ந. பை.

நிர்வாக ஆசிரியர்.

திருமந்திரம் TIRUMANTIRAM

ஐந்தாம் தந்திரம் Tantra the Fifth

பாக்டர், திரு. ப. நடராசன் அவர்கள் M. A., D. Litt.,

Member, Legislative Assembly,
MADRAS-31.

மலர் 16. இதழ் 8-ன் தொடர்ச்சி

Sariya in Kriya Path leadeth to everlasting bliss

கிரியை யுட் சரியை பாசவினையைக் கெடுத்து
இறவாத இன்பத்தைக் கொடுக்கும்

83. திருமன்னும் சற்புத்திர மார்க்கச் சரியை
உரு மன்னி வாழும் உலகத்தீர் கேண்மின்!
கரு மன்னு பாசம் கைகூம்பத் தொழுது
இரு மன்னும்; நாடோறும் இன்புற்றிருந்தே.

Hearken Thou! O, worldly creatures that human
form assume!

Be steadfast in thine worship of the Lord
In the sariya way the Kriya Path prescribes;
Then shalt the primordial Pasa lie prostrate,
And for thou live in unending bliss for ever.

மானிட வடிவங்கொண்டு உலகியலில் தோய்ந்து கிடப்ப
வர்களே, கேளுங்கள்! பேரின்ப நலம் தருகின்ற சற்புத்திர
மார்க்கத்துள்ளே சொல்லப்படும் சரியை முறை பற்றி இறைவனை
நிலையாகத் தொழுதிருங்கள். அப்பொழுது, கருவிலே பிணித்த
பாசவினை கைகுவித்துத்தாழும். பின்னர், இறவாப் பெரு வாழ்
வைப் பெற்று என்னும் இன்பத்தில் திளைத்திருப்பீர்கள்,

The Ways of Dasamarga

தாசமார்க்க நெறி இன்னதெனல்

84. எளிய நல் தீபமிடல் மலர் கொய்தல்,
அளிதின் மெழுகல், அதுதூர்த்தல், வாழ்த்தல்,
புளிமணி பற்றல், பன் மஞ்சனமாதி
தளிதொழில் செய்வது தான் தாசமார்க்கமே.

Gently light the lamp,
Gather the flowers fragrant,
Humbly paste the holy floor,
Tenderly sweep it,
Sing the Lord's praise,
Count the crystal beads,
Anoint in many ways,
And perform the diverse acts of icon worship.

பணிவொடு விளக்கேற்றல், மலர் எடுத்தல், கனிவொடு
தரை மெழுகல், அதனைப்பெருக்கல், தோத்திரங்களைப் பாடுதல்,
புளிங்குமணி எண்ணிச் செபித்தல், பல்வகை அபிடேகங்களைச்
செய்தல்-இன்னவன்ன திருக்கோயில் தொண்டு செய்வதே தாச
மார்க்கத்தின் பண்புகளாகும்.

குறிப்புரை: பின்வரும் சிவஞான சித்தியார் செய்யுள் ஒப்புநோக்கற்பாலது:

தாதமார்க்கஞ் சாற்றிற் சங்கரன்றன் கோயில்
தல மலகிட்டு இலகு திரு மெழுக்குஞ் சாத்திப்
போதுகளுங் கொய்து, பூந்தார் மாலைகண்ணி
புனிதற்குப்பல சமைத்துப் புகழ்ந்து பாடித்
தீதில் திருவிளக்கிட்டு த்திருநந்த வனமுஞ்
செய்து திருவேடங் கண்டா லடியேன் செய்வது
யாது பணியீரென்று பணிந்தவர் தம் பணியும்
இயற்றுவதிச் சரியை செய்வோர் ஈசனுலகிருப்பர்.

சித்தியார் சுபக்கம். சூத. 8 அதி. 2. செய், 19.

வரி: 3 புளிமணி பற்றல் என்பதற்கு பள்ளி அறையின் மணி அடித்தல்
என்று பொருள் கொள்வாருளர். இதற்கு நூறகளில் ஆதாரமில்லை. ஒசை

உபசாரங்கள், மூன்று, ஐந்து, ஏழு, பத்து, பன்னிரண்டு, பதினாறு, பதினெட்டு, முப்பத்தாறு எனத் தந்திர நூற்களுள் குறிக்கப்படுகின்றன. இதில் மணி அடித்தல் கூறப்படவில்லை. ஐபவிதிகளில் பளிங்கு மணி எண்ணுதல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. விரிவு, Principles of Tantra by Aruthur Avalon என்ற நூலில் காண்க. பக்.1164-72,

Hold fast to the Sariya Path; all doubts within
thee will vanish

சரியை நெறியே நெறியென்று கொள்ளுமின்;
ஐயங்கள் அனைத்தும் அகலும்

85. அது இது ஆதிப்பர மென்று அகல்வர்;
இது வழி என்று அங்கு இறைஞ்சன ரில்லை;
விதி வழியே சென்று, வேந்தனை நாடும்;
அது இது நெஞ்சில் தணிக்கின்ற வாறே.

This the Primal Being, that the Primal Being
Thus in doubt tossed,
Away they moved farther and farther from It;
They wot not this the true Path,
And worshipt not;
Thou do pursue this appointed way,
And seek the King of Kings
That, of truth, shall quell
All doubts within thee swell.

ஆதிப்பரம் பொருள் அதுவோ, இதுவோ என்று மயங்கி, காணாது போய் விடுகின்றனர். சரியை நெறியே நெறி என்று உறுதியாகக் கொண்டு, இறைவனை நாடுகின்றாரில்லை; நூற்கள் வகுத்த இவ்வழியே சென்று இறைவனை நாடுங்கள்; அப்பொழுது, அதுதான் பரமன், இதுதான் பரமன் என்ற ஐயங்கள் எல்லாம் அடங்கி விடும்,

All worship by yogis and Celestial Beings
ultimately resolveth into Sariya

யோகியரும் தேவரும் வணங்கும் முறையெல்லாம்
சரியையில் முடிகின்றது

86. “அந்திப்பன் திங்கள், அதன்பின்பு ஞாயிறு
சிந்திப்பன்” என்றும் ஒருவன் செறிகழல்
வந்திப்ப, வானவர் தேவனை நாடோறும்
வந்திப்ப தெல்லாம் வகையின் முடிந்ததே.

“I meditate on the Moon, the Nadi on the left,
I shift on to the Sun, nadi on the right”
-The worship the yogins thus at the feet of the
One performeth
And the worship the celestial Being daily to the
Lord offereth,
-All this but resolveth into the Path of Sariya,
ultimate.

“சந்திர நாடி யெனப்படும் இடகலையில் தியானத்தைப்
பொருத்துவேன்; பின் சூரிய நாடி எனப்படும் பிங்கலையில்
தியானம் செய்வேன்” என்று சொல்லி ஒப்பற்ற பரம்பொருளை
யோகியர் வணங்குவதும், விண்ணகத்தேவர்கள் நாளும் இறை
வனை வணங்குவதும்—எல்லாம் இறுதியில் சரியை நெறியிலேயே
அடங்குகின்றது.

(தொடரும்)

திருவண்டப் பகுதி

திரு. சா. ப. சபாரத்தினம், எம். ஏ , பி. எஸ். சி.,

மலர் 16. இதழ் 8-ன் தொடர்ச்சி

இனி அடிகளார் இறைவன் எளிவந்து தம்மை ஆட்கொண்டருளிய பெற்றியை இத்திருவண்டப் பகுதியில் பன்முறையும் விதந்து கூறுகின்றார். அங்ஙனம் விதந்து கூறுமிடத்தும் செம்மொழிச் செல்வரின் சீரிய இன்பநிலை ஒளிர்கின்றது.

“ அண்டப்பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம் ”

என்பது தொடங்கி,

“ பெண் ஆண் அலி எனும் பெற்றியன் காண்க ”

என்பது முடிய இறைவனின் பெருமைகளே அடுக்கி நுவலப்படுகின்றன. இப்பெருமைகளை யெல்லாம் பாட்டில் வடித்த பின்னர், அகநெகிழ்ச்சி யுற்றவராய்க்,

“ கண்ணால் யானுங் கண்டேன் காண்க

அருள்நனி சுரக்கும் அமுதே காண்க

கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க

புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க

சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க

அவனெனை ஆட்கொண்டருளினன் காண்க ”

என வியப்புணர்வு தோன்றப் பாடுகின்றார். வரம்பிலாப் பேராற்றல் படைத்த அண்ணல் வான்பழித்து இம்மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொண்டருளிய வள்ளற்றன்மையை அடிகளார் எண்ணி எண்ணி வியப்புமீக்கூர்ந்து மகிழ்கிறார். திருப்பெருந்துறையில் தன் செம்மேனிக் காட்சியான் செம்மை நெஞ்சங்களை யெல்லாம் தன்பக்கல் ஈர்த்தாண்டவன் யாவன்? பருமையிற் பருமையன்; அண்டங்களை அணுக்களாக்குபவன்; நுண்மையுள்

நுண்மையன்; அணுக்களை அண்டங்களாக்குபவன்; படைப் போர் படைக்கும் பழையோன்; காப்போர்க் காக்கும் கடவுள். இப்பெற்றிப்பட்டவன் புவனியிற் சேவடி தீண்டித் தம் புன்மை தீர்க்கப் போந்தான் என்பதை உன்னி உன்னிப் பார்த்து அவன்றன் கருணைப் பெருமையைக் களிகூர்ந்து பாடுகின்றார், அடிகளார். இங்கே இறைவனின் தூல சூக்கும் விளக்கம், அடிகளாரின் உணர்ச்சி நிலைக்குத் துணைநிற்கின்றது என்பது தெளிவு.

அடிகளார் இத்துடன் நின்றனரா? இல்லை; இல்லை. தம்மை இறைவன் ஆட்கொண்ட தன்மையை எண்ணுதொறும், எண்ணுதொறும் அவன்றன் பெருமைகளே உள்ளத்துட் குழுமுகின்றன.

“அண்டத்தரும் பெறல் மேகன் வாழ்க

கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க

.....

.....

நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி”

என்று இவ்வாறெல்லாம் வாழ்த்திப் போற்றிய பின்னர், மீண்டும் தாம் ஆட்பட்ட நிகழ்ச்சியை வியந்து மகிழ்ந்து பாடுகின்றார்.

“நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பனகிடாஅய்

நிற்பன நிரீஇச்

சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்

உள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன்

கண்முதற் புலனாற் காட்சியும் இல்லோன்

விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்

பூவின் நாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும்

ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை

இன்றெனக் கெளிவந் தருளி

அழிதரும் ஆக்கையை ஒழியச்செய்த ஒண்பொருள்

இன்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி

அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி

ஊற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி”

எனப் பாடும் போழ்து அடிகளாரது உள்ளம் எழும்புதலும் தணிதலுமாய் ஆனந்தக் கூத்தாடுகின்றது. உள்ளத்தின்

எழுச்சியையும் துள்ளலையும் பாட்டின் அமைப்பு தெள்ளிதாய்க் காட்டிவிடுகின்றது. பாட்டின் இருசீர் அடிகளையும், முச்சீர் அடிகளையும் நாலசைச்சீர் கொண்ட அடியையும் நோக்குக. மேற்காட்டிய பகுதியில் உணர்த்தப்படும் தூலதூக்கும நிலை விளக்கமும், அடிகளாரின் உணர்ச்சி நிலைக்குத் துணைப்பட்டே நிற்கின்றது என்பது தேற்றம்.

மேலும், திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்தும் முறையுளி ஒற்றி முயன்றவர்க் கொளித்தும், மறைததிறம் நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்தும், இணையிலா ஒளிப்பாட்டம் உருற்றிய இறைவன் தம்மை அறைகூவி ஆட்கொண்டமையை மீட்டும் கூறுமிடத்தும், அடிகளார்தம் உள்ளம் எழும்புதலும் தணிதலுமாகவே இருக்கின்றது. இங்ஙனம் இன்ப உணர்ச்சி யுள் அழுந்தியலையும் அடிகளாரின் உள்ளநிலை,

“தன்னேர் அணையான் தானே ஆனதன்மை
என்னேர் அணையார் கேட்கவந்தியம்பி
அறைகூவி ஆட்கொண் டருளி
மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்
உணையா அன்பென் புருக ஓலமிட்டு
அலைகடற் றிரையின் ஆர்த்தார்த் தோங்கித்
தலைதடுமாரு வீழ்ந்து புரண்டலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவுங் கேட்டவர் வியப்பவும்
கடக்களிறோற்றுத் தடப்பெரு மதத்தின்
ஆற்றே னாக அவயவஞ் சுவைதரு
கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன் ”

எனவரும் அடிகளில் நன்கு முகிழ்க்கின்றது. இப்பகுதிக்கு முன் வந்த அடிகளிற் கூறப்படும் இறைவனின் இருநிலை விளக்கமும் அடிகளாரின் இன்பநிலை விளக்கத்திற்கே துணைநிற்கின்றது.

இனி, மேற்காட்டிய அடிகளுக்குப் பின்வரும் பகுதியே திருவண்டப் பகுதியில் ஈடுபடுத்தப்பற்ற பகுதி எனக் கொள்ள வேண்டும். இயற்கையழகிற் படிந்திருக்கும் இறையொளியைக் காட்டவெழுந்த திருமுருகாற்றுப்படையின் கடைப் பகுதியில் இயற்கை அழகு வெள்ளம் பொங்கிப் பொங்கிப் பெருக்

கெடுத்தல் போல், மணிமொழியாரின் ஆனந்தவடிவைக் காட்ட வெழுந்த திருவண்டப் பகுதியின் இறுதிப் பகுதியிலும் அவர்தம் இன்ப உணர்ச்சி பெருநீத்தமாய்ப் பொங்கி வழிகின்றது. அப்பகுதியின் பொருள் உரைக்கு அப்பாற்பட்டது; அதைப் பாட்டு வடிவிலேயே துய்க்க வேண்டும். 'பிறர்க்குப் புலனாக இவ்வரூறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய் யாண்டும் உள்ளத் துணர்வே நுகர்ந்து இன்பமுருவதோர் பொருளை' அடிகளார் ஈண்டு செஞ்சொற்களான் விளக்குந் திறனே திறன் !

“ சொல்லுவ தறியேன் வாழி முறையோ
தரியேன் நாயேன் தானெனைச் செய்தது
தெரியேன்; ஆ! ஆ! செத்தேன் அடியேன்
கருளிய தறியேன்; பருகியும் ஆரேன்
விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடல் திரைபுரைவித்து
உவாக்கடல் நள்ளுநீர் உள்ளகம் ததும்ப
வாக்கிறந் தழுத மயிர்க்கால் தோறும்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை
குரம்பை தோறும் நாயுடல் அகத்தே
குரம்பைகொண் டின்றேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
அற்புதமான அமுத தாரைகள்
ஏறபுத் துளைதோறும் ஏற்றினன் உருகுவது
உள்ளங் கொண்டோர் உருச்செய் தாங்கெனக்
கள்ளுருக்கை அமைத்தனன் ஒள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிரெனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினன் என்னிற்
கருணை வான்தேன் கலக்க
அருளொடு பராஅமு தாக்கினன்
பிரமன்மால் அறியாப் பெற்றியோனே”.

இப்பகுதியே பாட்டின் கடைப்பகுதி. இதனை என்னென்பது? சாரற் கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு இழைக்கப் பெற்ற வயப்பெருந் தேனிருல் என்பதா? தெவிட்டா இன்ப அமிழ்த ஊற்றென்பதா? கன்னற் குடம் என்பதா? நம் உள்ளம் தோயு மிடமெல்லாம் இன்பச்சாறு தேங்கிக் கிடக்கின்றதே! இப்பகுதி

யில் தேக்குண்டு கிடக்கும் இன்னருங் கள்ளே பயில்வோர் உள்ளத்துள் ஊற்றெழுந்த வண்ணம் இருக்கின்றது. இன்பப் பெருங்கடலின் ஓங்குபெருந் திரைகளே இப்பகுதியிற் புரண்டு புரண்டு எற்றுக்கின்றன; சுருண்டு விழும் புணரிகளின் ஒதமே அகச்செவியில் ஒலித்த வண்ணம் இருக்கின்றது. இந்த இன்ப நிலையே திருவண்டப் பகுதியின் உயிராநிலை. இறைவனின் இயல்புகளும் பெருமைகளும் பல அடிகளிற் கிளர்ந்துவெழு கின்றன எனினும் அவ்வியல்புகளும் பெருமைகளும் அடிகளா ரின் உணர்ச்சி நிலையை விளக்குதற்கே துணைநிற்கின்றன. அகத்துறைப் பாட்டுக்களில் வரும் புறத்தோற்ற விளக்கம் போன்றே இப்பாட்டில் ஒளிரும் இறைவனியல்புகளும் அமைந்து விளங்குகின்றன. அங்கு புறத்தோற்ற விளக்கம் உரிப் பொருளைச் சிறப்புறுத்தல்போல் இங்கும் இறைநீர்மை விளக்கம் இன்ப நிலையைச் சிறப்பிக்கின்றது. இதனை ஓர் அகத்துறைப் பாட்டு என்று கூறினுங் குற்றமின்று.

இனி, விரித்துரைக்கப்பட்ட கருத்துக்களின் சுருக்கம் வருமாறு :

திருவண்டப் பகுதியின் உள்ளுறை, சமயக்கணக்கார் குறிப் பிட்ட 'தூலதூக்கும வியப்பு' அன்று; அவ் வியப்பினான் விளக்க முறும் அடிகளாரின் கன்னற்சாறு கொழிக்கும் இன்ப உருவே; உள்ளுறைக்குத் துணையாக வரும் இறைவனின் பெற்றிகளுள், இருநிலைத் தெளிவே தலையாயது; இன்பதுன்ப உணர்ச்சிகள் இரண்டனுள் இன்ப உணர்ச்சியே திருவண்டப் பகுதியில் வீறிட் டெழுகின்றது; தலைவன் பிரிந்துள்ள நிலையில் அவன்றன் தோற்றத்தையும் தண்ணளிச் செயலையும் நினைந்து புலம்பும் தலைவியாக அடிகளார் இருந்துகொண்டு இப்பாட்டைப் பாடு கின்றார்; இன்பநிலை உணர்த்தலில் அடிகளாரின் தடுமாற்றம் இன்ப அனுபவப் பழமையை விளக்கி நிற்கின்றது; இப்பாட்டில் சமய உண்மைகளின் கருத்துச் சுவையைக் காட்டிலும், இலக்கிய நறுஞ்சுவையே மிகுந்து ததும்புகின்றது. இனைய கருத்துக் களே இங்கு மொழியப்பட்டுள்ளன. இக்கருத்துக்களின் வெளியீட்டிற்கு இலக்கிய நோக்கமே காரணம்.

முத்துக்குமார சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்

உரைநடை

பாலகவி வயிநாகரம்,

சூதிரு. வே. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள்,

தேவகோட்டை.

(மலர் 16. இதழ் 8-ன் தொடர்ச்சி)

விரல்குவை யுண்டு கனிந்தழு தூறிய
மெல்லிதழ் புலராமே
விம்மிப் பொருமி விழுந்தழு தலறியுன்
மென்குரல் கம்மாமே
கரைவுறு மஞ்சன நுண்ணுளி சிந்திக்
கண்மலர் சிவவாமே
கலுழ்கலு ழிப்புன லருவி படிந்துடல்
கருவடி வண்ணாமே
உருவ மணிச்சிறு தொட்டி லுதைந்துநி
ணைன்பத நோவாமே
ஒருதா ளுந்தி யெழுந்திரு கையும்
ஒருங்கு பதித்து நிமிர்ந்
தருள்பொழி திருமுக மசைய வசைந்தினி
தாடுக செங்கீரை
ஆதிவயித்திய நாதபுரிக்குகன்
ஆடுக செங்கீரை.

(19)

பெருவிரலின் சுவையை உண்டு முற்றிய அமுதம் ஊறிய
மெல்லிய வாயிதழ் புலர்ந்து விடாமல், விம்மிப் பொருமுதலைச்
செய்து கீழே விழுந்து அழுது அலறி உனது மெல்லிய குரல்
கம்மி விடாமல், கரைகின்ற மையினது நுண்ணிய துளியானது
சிந்திக் கண்மலர்கள் சிவந்து விடாமல், சொரிகின்ற, மையைக்
கரைத்து வரும் கலங்கற் கண்ணீர் அருவியில் படிந்து உடம்பு
கருநிறத்தை அடைந்து விடாமல், பெரிய அழகிய பிள்ளைத்
தொட்டிலை உதைத்து உனது ஒள்ளிய பாதங்கள் நோவாமல்,
ஒரு தானை உந்தி எழுந்து இரண்டு கைகளையும் கீழே பதித்து
நிமிர்ந்து அருள் பெறுபுகின்ற திருமுகம் அசையும்படி அசைந்து
இனிமையாகச் செங்கீரை ஆடுவாயாக! ஆதிவைத்தியநாத
புரியுள் எழுந்தருளியுள்ள குகப் பெருமானே! செங்கீரை ஆடி
அருளுவாயாக!

(தொடரும்)

வாழ்வில், வாயுக்களின் (ஸ்வரோதயம்) சிறப்பு

அக்னிஹோத்ரி ஸ்ரீ குரு ராமப்யாரே அவர்கள்

1965-ம் ஆகஸ்டு மாதம்

“ கல்யாண் ” ஹிந்தி பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரையின் தமிழாக்கம்,

மொழி பெயர்த்தவர் - திருப்பனந்தாள்

ஸ்ரீ கயிலை சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் உயர்நிலைப்பள்ளி

தலைமை ஆசிரியர்

ஸ்ரீ S. கிருஷ்ணமூர்த்தி, அவர்கள். பி. ஏ., பி. டி.,

வாழ்வில் ஸ்வரோதயம் பற்றிய அறிவு பயனளிக்க வல்லது. இது மிகவும் இரகசியமானதும் சிறந்த செல்வமுமாகும். உலகில் ஸ்வரபலம் என்பது ஓர் பெரிய சக்தி. இதனால் பகவதின் தோல்வியும், லக்ஷ்மி கடாக்கூழும் சித்தியாகும். உலகில் இதனால் சாதிக்க முடியாத செயல் எதுவுமில்லை. ஸ்வரோதய சாஸ்திரத்தை நிர்வகிப்பவர் சிவபெருமான். அவர் தான் பார்வதியம்மைக்கு ஸ்வர உற்பத்தி பற்றிய இரகசியத்தை விளக்கியவர். பழங்காலத்தில் தோன்றிய முனிவர்களும் இதை அறிந்திருந்தமையால் தான் முக்காலமுமறிந்தவர்களாயும் சித்தி பெற்றவர்களாயும் இருந்ததோடு தம் விருப்பம்போல் பிறப்பு இறப்பினையும் தோற்றுவிக்கும் ஆற்றலுடையவர்களாயிருந்தனர். ஸ்வர ஞானம் பிரம்மத்தை அடையும் சாதனம். ஸ்வரோதயத்தின் மகிமை தொன்றுதொட்டு பாரத நாட்டவர் வாழ்க்கையில் ஊறிய ஒன்று; அதனால்தான் பாரதம் ஞானப் படைப்பில் முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

தற்போது ஸ்வர உற்பத்திபற்றிய அறிவு அனேகமாக ஒருவருக்கும் இல்லை எனலாம். இதனை யறிந்தவர்களின் வாழ்க்கை மிகவும் வெற்றிகரமாய் அமையும். ஸ்வர சாஸ்திரம் மிகவும் விஸ்தாரமானது; தீவிரமாக ஆழ்ந்து பயில வேண்டியது.

இக்கட்டுரையில் நான், வாழ்வில் அதிகம் பயன் தரும் சில ஸ்வரங்களை மட்டுமே என்னுடைய அனுபவத்தால் அறிந்தபடி விவரிக்கின்றேன்.

நம்முடைய இச்சரீரம் எண்ணற்ற (இரத்தக் குழாய்களால்) நாடிகளால் ஆனது. நாபியிலிருந்து கழுத்துவரை எழுபத்தி ரெண்டாயிரம் நாடிகள் வலைபோல் பின்னிக்கொண்டுள்ளன. இக் குழாய்களில் சஞ்சாரம் செய்யும் காற்றைப்பற்றிய அறிவே ஸ்வரோதய சாஸ்திரமாகும். நாபியில் உள்ள குண்டலக் குழாயே எழுபத்திரெண்டாயிரம் சிரைகளுக்கும் மூலஸ்தானம். இக் குழாயிலிருந்து மேல் நோக்கிச் செல்லும் பத்து சிரைகளும், கீழ்நோக்கிச் செல்லும் பத்து சிரைகளும் முக்கியமானவை. இவற்றுள் சில கோணலாயும், சில உயர்ந்தும், சில தாழ்ந்தும் உள்ள உப குழாய்கள். முழுமைபெற்ற குழாய்கள் சக்கரம் போன்று சரீரம் முழுவதும் வியாபித்துள்ளன. இவற்றுள் பத்து சிரைகள் முக்கியமானவை. இவற்றின் நிலைகள் கீழ்க்கண்ட வாறுள்ளது.

(1) இடா:	சரீரத்தின் இடதுபுறத்தில் உள்ளது.
(2) பிங்கலா:	சரீரத்தின் வலது புறத்தில் உள்ளது.
(3) சுஷும்தா:	சரீர மத்தியில் உள்ளது.
(4) ஹஸ்தி ஜிஹ்வா:	வலது கண்ணில் உள்ளது.
(5) பூஷா:	வலது காதில் உள்ளது.
(6) யசஸ்வினி:	இடது காதில் உள்ளது.
(7) அலம்புஷா:	வாயில் உள்ளது:
(8) குஹு:	லிங்கப்பகுதியில் உள்ளது.
(9) சாங்கினி:	குதத்தில் உள்ளது.
(10) காந்தாரி:	இடது கண்ணில் உள்ளது.

இப்பத்து குழாய்களிலும் ஸ்வரத்தை உண்டாக்கும் முன்று நாடிகள் பிரதானமானவை. அவையாவன: இடா, பிங்கலா, சுஷும்தா ஆகியவை. மேற்கூறிய பத்து குழாய்களும் உடலின் பத்து துவாரங்களில் அமைந்துள்ளன. இவற்றைத் தழுவி உடலில் ஐந்து பிராண வாயுவும் மற்றும் ஐந்து உபபிராண வாயுவும் உள்ளன. பிராண, உபபிராண வாயுக்களாவன:—

1. பிராணவாயு :-

- (1) பிராணவாயு: இதயத்தில்
- (2) அபானவாயு: குதத்தில்
- (3) ஸமானவாயு: நாபியில்.
- (4) உதானவாயு: தொண்டையின் மத்திய பாகத்தில்
- (5) வியானவாயு: சரீரம் முழுவதும்

2. உப பிராணவாயு :-

- (1) நாகவாயு: ஏப்பத்துடன் கிளம்புவது
- (2) கூர்மவாயு: கண்ணிமைகளைத் திறந்து
முடச் செய்வது
- (3) கிருகல்வாயு: தும்மலின்போது வேகமாக
உட்சென்று வெளிவருவது
- (4) தேவதத்தவாயு: கொட்டாவியுடன் உட்செல்வது
- (5) தனஞ்சயவாயு: உடலில் உயிர் நீங்கும்வரை
நிலைத்திருப்பது

மேற்கூறிய பிராணவாயு ஐந்தும், உப பிராணவாயு ஐந்தும் உடலினுள் பரவியுள்ள எல்லா இரத்தக் குழாய்களிலும் உயிரளிக்கும் சக்தியைச் செலுத்துகின்றன. இப்பிராண உப பிராணவாயுக்களே நாடித் துடிப்புக்கு முக்கிய காரணமாவன. பிராணவாயு குறைவதால் நாடித் துடிப்பு கெடுகிறது. நாடியின் ஆரோக்கியம் இப்பிராண, உபபிராண வாயுவின் கதியைப் பொறுத்துள்ளது.

முக்கியமான மூன்று நாடிகளுள் இடா என்பதில் சந்திரனும், பிங்கலாவில் சூரியனும், சுஷுமனாவில் சிவனும் உறைந்துள்ளனர் என்று புராதன காலத்து முனிவர்கள் கருதினர். இடா நாடி சுபத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதும், காரிய சித்தியைத் தர வல்லதுமாகும். பிங்கல நாடி உலகினை ஆக்குவதும், சுஷுமனா கேடு விளைவிப்பதும் ஆகும். இடா நாடியில் சந்திரனிருப்பதால் அது சந்திரநாடி எனவும், பிங்கலாவில் சூரியன் உள்ளதால் அது சூரியநாடி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

சந்திர நாடியில் பெருக்கேற்படும் போது துவங்கும் செயல் யாவும் வெற்றிபெறுகின்றன. சூரிய நாடி கொடிய காரியங்

களில் (போரிடுதல் முதலியன) வெற்றியைக் கொடுக்கவல்லது. புக்தி - முக்தி (இகபரசுகங்கள்) ஆகிய பலன் வேண்டும் செயல்கள் சுஷுமனா நாடியில் பெருக்கெடுக்கும்போது செய்தல் நலமாகும். நாசித் துவாரங்களிரண்டிலும் சமமாக வாயு ஓடுவது சுஷுமனா நாடியின் பயனேயாகும்.

சங்கீத்தை முக்கியமாகக் காப்பாற்றும் சக்தி வாயுவே. அசைவற்ற நிலையில் சரீரத்தின் வெளியிலிருந்து உள்வரை பத்து அங்குலமும், உள்ளிருந்து வெளியில் பன்னிரண்டு அங்குல தூரமும் வாயுவின் வேகம் நிதானமாய் உள்ளது. ஆனால் உடல் அசையும்போது இவ்வேகம் மாறுகிறது. நடக்கும்போது பதினான்கு அங்குலமும், ஓடும்போது நாற்பத்திரண்டு அங்குலமும், புணர்ச்சியின் போது அறுபத்தைந்து அங்குலமும், சாப்பிடும்போதும் வாந்தியெடுக்கும்போதும் பதினெட்டு அங்குலமும், உறங்கும்போது நூறு அங்குலமும் காற்று வெளியில் செல்லுகிறது. இவ்வேகம் இடா, பிங்கலா, சுஷுமனா நாடிகளால் அறியப்படுகின்றன. நாடிகள் மீது பகல், இரவு, திதிகள் இவற்றின் செல்வாக்கும் இயல்பாக ஏற்படுகிறது. வளர்பிறையில் பிரதமை முதல் திருதியை வரை சந்திரஸ்வரமும், சதுர்த்தி முதல் ஷஷ்டி வரை சூரிய ஸ்வரமுமாக - இவ்விதம் பெளர்ணமி வரை மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு முறை மாறுபடும். அதேபோல் தேய்பிறையில் பிரதமை முதல் திருதியை வரை சூரிய ஸ்வரமும், சதுர்த்தி முதல் ஷஷ்டி வரை சந்திரஸ்வரமுமாக அமாவாசை வரையில் மூன்று நாட்களுக்கொரு முறை மாறுபடும். வளர்பிறையில் பொழுது புலரும் நேரத்தில் இரண்டரை நாழிகை சந்திர ஸ்வரமும் அதன் பின்னர் சூரிய ஸ்வரமும் பெருக்கெடுக்கும். இதேபோல் தேய்பிறையில் இரண்டரை நாழிகை வரை சூரிய ஸ்வரமும் பின்னர் சந்திரஸ்வரமுமாக முறைப்படி நாளின் 60 நாழிகையும் சென்று கொண்டேயிருக்கிறது. இவ்விதம் மனித ஸ்வரங்கள் இரவு, பகல் மற்றும் பகடிகளின் மகிமையால் பாதிக்கப்படுகின்றன.

மேற்கூறிய முறைப்படி நாடிகளின் வழியே ஸ்வரங்களின் பெருக்கு ஏற்படுமாயின் வாழ்க்கை ஆரோக்கியமாயும், இன்ப மளிப்பதாயும் அமையும்; இ த ற் கு மாறாக வளர்பிறையில்

சந்திர ஸ்வரத்துக்கு பதிலாக சூரிய ஸ்வரமும், தேய்ப்பிறையில் சூரிய ஸ்வரத்துக்கு பதிலாக சந்திர ஸ்வரமும் பெருகிடிவ் வாழ்க்கை துன்பமுடையதாயும் சிக்கல்களிலும் கழியும். வாழ்க்கைப், போக்கினை ஆராய்ந்தறிய மேற்ச்சொன்ன ஸ்வரங்களை அறிதல் அவசியம். முனிவர்களுக்கு இந்த ஸ்வரங்களைப் பற்றிய ஆரண ஞானமிருந்ததால் அவர்கள் வருங்கால முணர்ந்தனர். இந்த ஸ்வரங்களின் மகிமை தனி மனிதனின் வாழ்க்கையை மட்டும் சார்ந்திராமல் வெளியுலகின் செயல்களையும் சார்ந்தது. இவற்றுக்கு வெற்றிகரமான பயிற்சி அவசியம்.

இவ்விதம் மனிதன் தனது ஸ்வரகதிகளை யறிந்து தினசரி வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவானாயின் மிகப்பெரிய ஆபத்துக்களிலிருந்தும் விடுபடுவான். ஸ்வரஞானத்தால் அடைய முடியாத பொருள் உலகில் எதுவுமில்லை. அடைய முடியாதது ஸ்வர ஞானம் பற்றிய அறிவும் பயிற்சியுமே. இச்சிறு கட்டுரையில் நான் ஸ்வரஞானத்தின் முகவுரையே எழுதியிருக்கிறேன். வாசகர்களுக்கு ஸ்வரஞானத்தில் ஈவையும், இவ்வறிவு நன்மை பயக்கவல்லது என்ற எண்ணமும் ஏற்படுமாயின் வருங்காலத்தில் இதைப்பற்றி இன்னும் அதிகமாயும் விளக்கமாயும் எழுத முயற்சி செய்வேன்.

“ ஞானசம்பந்தம் ”

அரிய கட்டுரைகளுடன் வெளிவரும் திங்கள் வெளியீடு

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனத்திலிருந்து வெளி வருகிறது. சமயப்பொருள் முதலியவை குறித்த தெளிவான கட்டுரைகள் அடங்கியது. சைவ சமயத்தின் உண்மைகளை உணர்வதற்குப் பெருந்துணையானது. சந்தாத் தொகையைக் கீழ்க் கண்ட முகவரிக்கே அனுப்பிவைக்கவும்.

ஆண்டுக் கையொப்பம்,

உள்நாடு ரூ. 2 - 25 * வெளிநாடு ரூ. 3 - 00

செயலாளர், “ஞானசம்பந்தம்” அச்சகம்.

தருமபுரம், மாயூரம் P. O.

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

திருவாசக அநுபூதி உரை*

(சீகாழித் தாண்டவராயர் அவர்கள் இயற்றியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சதகம் — ஒன்பதாம் கொத்து

இனி, ஒன்பதாங் கொத்து, கொடுத்த வாழ்வெல்லாம் பேரின்பமே என அருளும் சிவசத்தி அநுபூதி. சிறியேன் செய் பிழை பொறுத்தல் வேண்டுமென விண்ணப்பிக்கும் திருவருள் விநியோகமாவன :—

மானேர் நோக்கி யுடையாள் பங்கா மறையீற்றியா மறையோனே
தேனே யமுதே சிந்தைக்கரியாய் சிறியேன் பிழைபொறுக்கும்
கோனே சிறிதென் கொடுமைபறைந்தேன் சிவமா நகர்குறுகப்
போன ரடியார் யானும்பொய்யும் புறமே போந்தோமே.

(இ - ள்). மான் போன்ற திருநோக்கமுடைய அம்மைக்கு வாமபாகம் அளித்த நாதனே! வேத முடிவிற் காணாது (நிற்கும்) மறைப் பொருளோய்! அன்புத்தேனே! இன்பவமிர்தே! சிந்தனைக் கெட்டாத சிவமே! அடியேன் செய்யும் பிழை அநேகத்தையும் பொறுக்கும் நாதனே! அடியேன் (படும்) கொடுமை சிலவற்றைச் சந்திதானத்தில் விண்ணப்பம் செய்தேன். சிவனடியார் சிவ புரம் சேர்வதானார்கள். அடியேனும் எனதுண்மை மலபோதமான யானெனதென்ற பொய்யும் புறமானோம்; என் செய்வேன்!—என அருளியதைக் காண்க.

* இவ்வரிய நூலைப் பதிப்பித்த சென்னை-திருவான்மியூர், மகா மகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் நூல் நிலையத் தாரின் அனுமதி பெற்று இது வெளியிடப் பெறுகின்றது. இதன் விலை ரூ. 13/- ஷே நூல் நிலையத்தில் கிடைக்கும், 20% கழிவு உண்டு.

List of Translations of the
TIRUK-KURAL
in Indian and Foreign languages.

I. ENGLISH

- 1794** *Kindersley* – Extracts from Teeroovaulavar Kuddal or The Ocean of Wisdom
- 1812** *F. W. Ellis* – *Kural*, three series of verses on ethical and erotic themes. (left unfinished on death of *Mr. Ellis*)
- 1840** *Rev. W. H. Drew* – The *Cural* of Thiruvalluvar (63 chapters only)
- 1871** *C. E. Gover* – Odes from the *Kural* (selections only) in pages 200 to 245 of his book 'The Folk-Songs of Southern India'.
- 1873** *E. J. Robinson* – *Kural* (the first 240 couplets in Tales and Poems of South India pp. 14 to 52)
- 1875** *E. J. Robinson* — The Divine Pariah (the legends connected with the life of Thiruvalluvar, with a metrical translation of parts I & II Tales and poems of South India pp. 49 to 149)
- 1885** *Rev. J. Lazarus* – The *Kural* of Thiruvalluvar.
- 1886** *Rev. G. U. Pope* - Sacred *Kural* of Thiruvalluvar Nayanar (2nd Ed. 1958 by S. I. S. S. W. P. Society Ltd.)
- 1915** *Mrs. Thirunavukkarasu* – (Poona) A Gem for each day. A selection of 366 verses.

- 1916 V. V. S. Iyer - Maxims of Thiruvalluvar (2nd Ed. 1925, 3rd Ed. 1951, 4th Ed. 1961)
- 1919 K. Vadivelu Chettiyar
- 1920 S. Sabaratnam Mudaliar
- 1925 Madhovaia
- 1925 S. M. Michael
- 1929 M. S. Poornalingam Pillai - Critical Studies in Kural
- 1931 Rev. H. A. Popley - The Sacred Kural or The Tamil Veda of Thiruvalluvar
- 1933 Aranganatha Mudaliar
- 1935 C. Rajagopalachari - A few verses only of Part I
- „ Similarly Parts II & III
- 1949 V. R. Ramachandra Deekshitar
- 1950 M. R. Rajagopala Iyengar
- 1953 A. V. Chakravarthi Nayanar (A research)
- 1955 Issac D. Thangaswamy
- 1962 K. M. Balasubramaniam
- (Not known) } V. Paramasivam Pillai

II MALAYALAM

End of 16th Century A. D. A manuscript copied in 777 Malayalam Era discovered by S. R. Ranganathan, Librarian, Madras University and reported in the Annual Report for 1933-34 of the Archaeological Department of the Cochin State

- 1915 Govinda Pillai
- 1957 Gopala Kurup
- „ Ramakrishna Pillai

III LATIN

- 1730 *Rev. Fr. C. J. Beschi*, Books I & II
 1856 *Erklärung von Karl Graul* (incomplete)
 1865 (not known) Thiruvalluveri Kural versione Latina (adnotationibus glossarioque illustratus)

IV FRENCH

- 1767 An Edition in the Bibiliothique Nationale referred to by Ariel.
 1848 *E. Ariel* - Kural de Tiruvalluvar.
 1852 Fragmet traduits du Tamoul in Journal Asiatique.
 1854 *P. G. du Dumast* - Maximes traduites des Courals de Tirouvallouvar
 1857 do.
 1867 *Lemaraise*.
 1876 *Louise Jacolliot* - Portions of the Arattuppall and Porutpal.
 1889 *C. de Barigue de Fontainue* - Kamattuppall only.
 1942 *Diagon*

V GERMAN

- 1803 A. F. Cammers
 1847 a few couplets by *Friedrich Ruckert*
 1854 } *Erkalarung von K Gräul*
 1865 }

VI SANSKRIT

19th century middle — SUNITE KUSUMA MALA — *Appa Deekshitar* of the Court of Aayilyam Tirunal, Maharaja of Travancore [1860 - 1880] (published 1922) Arattuppall only

1942 *Govindarai Jain* of Mohourani (Jhansi) Parts I & II only

1961 *Srirama Desikan-Arattuppall* only

VII TELUGU

1887 *Kannuparthi Venkatarama Srivaidyanatha Nath*

1892 *Narasimhalu Naidu*

1948 *Sriramulu Reddy*

1954 *Radhakrishna Sarma*

?	<i>Jalayya</i>	} †
?	<i>Gopal Rao of Ellore</i>	
?	<i>Sri Garimalla</i>	
	<i>Satyanarayana</i>	

† (Manuscripts referred to by V. V. S. Aiyar in a foot note to the Preface of his 2nd edition)

VIII HINDI

1924 *Khemanand Rahat* (Parts I & II only)

1942 *Covind Rai Jain* Parts 1 & 2 only in verse

1951 *B. D. Jain* (Tiruppanandal Mutt)

1958 *Shankar Raju Naidu* (Madras University)

1964 *M. G. Venkatakrishnan* (Part I only, verse)

IX BENGALI

1939 *Nalini Mohan Sanyal*

X MARATI

1948 *Sane Guruji*

XI RUSSIAN

1963 *Yuri Glazov*

XII FIJI

1964 *Samuel Berwick*

XIII SINHALESE

1961 *Misigamy*

XIV BURMESE

1964 *U. Myo Thant*

XV MALAY

1964 *Inja Ramli Binvaraji*

XVI GUJARATI

? *Najuklal Choksi*

XVII KANNADA

? *Gundappa*

XVIII URDU

1965 *Hazrat Suharawardy*

திருமுறை நண்பர்களுக்கு ஓர் அரிய வாய்ப்பு

அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு

புதிய பதிப்பு

விசுவாவசு ஆண்டு ஆவணி மூல வெளியீடு

99+19=118 பக்கம் வெள்ளைத்தாள்

அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டின் வரலாறு, குறிப்புரைகள்
ஆகியவை, அடங்கியது.

தனிப் பிரதி அடக்க விலை ரூ. 0-36.

ஒரே சமயத்தில் 20 பிரதிகளுக்குமேல் வாங்குவோருக்கு 20% கழிவு.
தபால் கட்டணம் வேறு.

கிடைக்குமிடங்கள்:—

1. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் கலைக்கோயில்

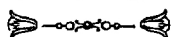
ஸ்ரீவைகுண்டம். (திருநெல்வேலி ஜில்லா)

2. “தியாகராச விலாசம்”

பிள்ளையார் கோயில் தெரு; திருவேட்டிசுவரன்பேட்டை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5.

கடலும் புணையும்

திரு. ந. வி. செயராமன் அவர்கள் எம். ஏ.,
 விரிவுரையாளர்,
 தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.

உவமையிலாக் கலைஞானமும் உணர்வரிய மெய்ஞானமுமாகிய பதியை அடைய வேண்டிய உயிர், பாசத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு, பிறவி என்னும் பெருங் கடலில் கிடந்து உழல்கின்றது. பிறவி என்னும் கடலில் துன்பம் அலைகளாக வந்து உயிரை அலைக்கழிக்கின்றது. பற்றுகோல் இன்றி அலமந்து கிடக்கும் உயிருக்கு மாதர் என்னும் காற்றும் துயர் தருகின்றது. காமம் என்ற சுரு மீன்கள் இடையிடையே அல்லற்படுத்துகின்றன. இத்தகைய துன்பங்களால் சூழப்பட்ட உயிருக்கு அக்கடலினின்றும் கரையேற புணையொன்று கிடைத்தால் எவ்வளவு நன்மை தரும்? துன்பக் கடலில் தடுமாறும் உயிர்க்கு உதவும் புணையொன்றை மாணிக்கவாசகர் காட்டுகின்றார். காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதுவார் தமை நன்னெறிக்குய்க்கும் திருவைந்தெழுத்தே அப்புணையாகும். அப்புணையைக் கொண்டார், அல்லற் கடலினின்றும் கரையேற இயலும். இவ்வண்மையை உணர்ந்த மாணிக்கவாசகர்,

“தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பெளவத் தெவ்வத்

தடந்திரையா வெற்றுண்டு, பற்றென் றின்றிக்

கனியைநேர் துவர்வாயா ரென்னுங் காலால்

கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்

டினியென்னே யுய்யுமா நென்னென் நெண்ணி

அஞ்செழுத்தின் புணையிடித்துக் கிடக்கின் றேனை

முனைவனே முதலந் தயில்லா மல்லற்

கரைகாட்டி யாட்கொண்டாய் முர்க்க னேற்கே”

என்று பாடுகின்றார். மேலும்,

அணைஆர் புனல்தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப் பூவல்லிக் கொய்யாமோ

என்றும் புகழ்ந்து பாடுகின்றார். புணையாக அமைந்த அப் பேரநுணையே புணையாளன் என்ற பெயரால் சுட்டிப் புகழ்ந் துரைக்கின்றார்.

பிறவியைப் பெருங் கடலாகவும், நான் என்னும் அகப் பற்றைத் துன்பந் தரும் மகரமாகவும், இருவினைகளை அலைக் கழிக்கும் அலைகளாகவும், மங்கையரைச் சண்டமாருதச் சுழலாக வும் உருவகித்து, இத்தகைய துயர்க்கடலில் நிலைகெட்டு மதி மயங்கிக் கிடக்கும் தன்னை முத்தியாங் கரைசேரக் கருணை காட்டுமாறு, தன் சித்தமிசை குடிகொண்ட தெய்வத்தை உள் ளருகி வேண்டுகின்றார் தாயுமானவர். அல்லற் கடலினிற் றும் மல்லற் கரையேற்றுமாறு அல்லல் தீர்க்கும் அருமருந் தாகிய இறைவனை இறைஞ்சும் இப்பாடலில், இறைவனைப் புணையாளனாக எண்ணுந் திறத்தைக் காண்கின்றோம்.

பிறவியாகிய கடலை, வெய்தாய வினைக்கடல் என்றும், பிறவிப் படுகடல் என்றும், அல்லற் கடல் என்றும், இடர்க் கடல் என்றும் தேவார ஆசிரியர்கள் பலவாறு சுட்டியுள்ளனர். பிறவிக் கடலில் துயறும் உயிர்கள்மீது, இறைவன் தன் பெருங் கருணைத் திறத்தால் இரங்கி அவை கட்கு அருள்புரி கின்றான். இவ்வண்மையை

“வெய்தாய வினைக்கடலில் தடுமாறு முயிர்க்கு மிக
இரங்கி அருள்புரிந்து வீடுபேருக்கம் பெய்தானே....!”

என வரும் அடிகளால் உணரலாம். இறைவனை,

“பந்தித்த வல்வினைப் பற்றறப் பிறவிப்படுகடல்
பரப்புத் தவிர்வான்”

என்றும்,

‘அல்லற்கடல் நின்று ஏறவாங்கி,
நெறிதான் இதுஎன்று காட்டினுனை’

என்றும், அவன் உயிர்கட்கு அருள்புரியும் எளிமையைத் தேவார ஆசிரியர்கள் நாவாரப் பாடுகின்றனர்.

மேலும் துன்பமாகிய பிறவிக் கடலுள் சுழிக்கப்பட்டு இளைக்கின்ற உயிர்களைக் காக்கும் தோணி என்றும் இறைவன் சுட்டப்படுகின்றான்.

“இடர்க்கடலுட் சுழிக்கப்பட்டிங் கிளைக்கின்றேற்கு
அக்கரைக்கே ஏறவாங்கும் தோணியை”

என்பது அப்பர் வாக்கு.

பிறவியைப் பெருங் கடலாகவும், கடலைக் கடக்கும் நாவா யாக அறத்தையும் குறிப்பிட்டு,

“பிறவியென்னும் பெருங்கடல் விடுஉம்
அறவி நாவாய்”

என்று மணிமேகலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும்

“ஆழ்கடற் புணையினன்ன அறிவரண் சரணடைந்தான்”

என்ற சிந்தாமணியுள்ளும்,

“நீப்பரும் பிறவிநீர்க் கடலைநீந்துந்
றேப்பையாம் திருவுரு”

என்ற மேருமந்தரப் புராணத்துள்ளும் கூட, பிறவி பெருங் கடலாகவும், அறிவன் பாதங்கள் புணையாகவும் கூறப்பட்டுள்ள தைக் காண்கின்றோம்.

திருவள்ளுவப் பெருமானும் இக்கருத்தையே கூறியுள்ளார்.

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவனடி சேராதார்.”

என்ற குறளில் பிறவியைப் பெருங்கடலாக உருவகித்து, இறை வனடியைப் புணையாகக் கொண்டவரே அதனை நீந்த இயலும் என்ற கருத்து கூறப்பட்டுள்ளது அறியத்தக்கது. இப்பாடலில் இறைவனடி என்பதற்கு ‘இறைவனடி என்னும் புணையை’ என்று பொருள் கூறி, ‘காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின் ‘பிறவிப் பெருங்கடல்’ லென்றார் என்றும் பரி மேலழகர் உரை விளக்கம் வரைந்துள்ளதும் அறியத் தக்கதாகும்.

பிறவிக் கடலில் தடுமாறும் உயிர்கட்கே இறைவனடி புணையாக விளங்குமென்றால் சாதாரணக் கடலில் வீழ்ந்துமூல் வார்க்கு இறைவனடி புணையாக விளங்குந் தன்மையைக் கூறவும் வேண்டுமோ? 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்' என்று முழங்கிய நாவுக்கரசருடைய வாழ்வில் இந்த நிகழ்ச்சியைக் காண்கின்றோம்.

அலகில் கலைத்துறை தழைக்கவும் அருந்தவத்தோர் நெறி வாழவும் அவதாரம் செய்தவர் அப்பர் பெருமான். அழலார் வண்ணத்து அம்மாளை அன்பில் அணைத்து, காராண்ட மழை போலக் கண்ணீர் சொரிந்து, இறைவனின் பொருள்சேர் புகழினைப் போற்றித் துதித்துப் பேறுபெற்றவர் அப்பர் பெருமான். திலகவதியாரைச் சார்ந்து திருவாளன் பெருவாழ்வு பெற்ற திருநாவுக்கரசருக்கு அமண் குண்டர்கள் இழைத்த தீச்செயல்கள் பல. நீற்றறையிலிட்டும், தீவிடப் பாங்குடைய அடிசில் தந்தும் துயருறுத அப்பரை, கல்லுடன் பிணித்துக் கடலில் தள்ளினர். அப்பர் கட்டப்பட்ட கல் கடலிடை ஒரு மிதவையாக மிதந்தது. இறைவன் திருவடிகளை எண்ணி, திருவைந்தெழுத்தை ஓதி அப்பர் கரை ஏறினார். அமண் குண்டர்களின் தீச்செயலால் கடலில் தள்ளப்பட்ட அப்பருக்கு, அதனின்றும் மீண்டு கரையேற திருவைந்தெழுத்துத் துணையாக அமைந்தது. திருவைந்தெழுத்தை ஓதி, கடலினின்றும் கரையேறிய இக்காட்சியை,

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ்க்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே

என்றும்,

கல்லினோ டெனைப்பூட்டி அமண்கையர்
ஓல்லைநீர் புகநூக்க என்வாக்கினால்
நெல்லுநீள் வயல்நீலக் குடியரசு
நல்லநாமம் நவிறி உய்ந்தே னன்றே.

என்றும் அப்பரே பாடுகின்றார்.

இறைவனின் திருநாமம் கூறிவழுத்திய அளவில், கல்லுடன் பிணிக்கப்பட்டு கடலிடைத் தள்ளப்பட்ட பிரகலாத ஆழ்வாரும், கடலிடை மிதந்து கரையேறி உய்ந்தார் என்பது கம்பராமாயணம். ஆழ்வார் பிணிக்கப்பட்ட கல் கடலிடையே ஒரு குடுவைபோல மிதந்த அற்புதக் காட்சியை

‘நடுவொக்குந் தனி நாயக மும்
விடுகிற் கின்றில னுகலின் வேலை
மடுவொத் தங்கதின வங்கமு மன்றாய்க்
குடுவைத் தன்மைய தாயது குன்றமே.’

என்று கம்பரும் கவினுறப் பாடியுள்ளார். கடலிடை தள்ளப்பட்ட ஆழ்வாருக்கு இறைவன் நாமமே புணையாக அமைந்திருந்ததை இங்குக் காண்கின்றோம்.

இறைவனையே எண்ணி, திருவைந்தெழுத்தை ஓதி, நாவுக்கரசர் கரையேறிய நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடும் சேக்கிழார்

இருவினைப் பாசமும் மலக்கல் ஆர்த்தலின்
வருபவக் கடலில்வீழ் மாக்கள் ஏறிட
அருளுமெய் அஞ்செழுத் தரசை யிக்கடல்
ஒருகல்மேல் ஏற்றிடல் உரைக்க வேண்டுமோ.

என்று பாடுகின்றார். திருவைந்தெழுத்தைப் புணையாகக் கொண்டு உயிர்கள் பிறவிக் கடலினின்றும் கரையேற இயலுமென்றால், அதனைப் புணையாகக் கொண்டே நாவுக்கரசர் இக் கடலினின்று கரையேறுவது வியப்பில்லை அன்றோ! நாவுக்கரசர் கட்டப்பட்ட கல்லை மும்மலம் என்றும், கல்லையும் நாவுக்கரசரையும் பிணித்துள்ள கயிற்றை இருவினை என்றும் கடலைப் பிறவிக் கடலென்றும், நாவுக்கரசரை உயிர் என்றும் உருவகித்து உயிரை உய்விக்கும் புணை திருவைந்தெழுத்தேயாகும் என்பதை மிக அழகாக விளக்கியுள்ள சேக்கிழாரின் மதிநலம் பாராட்டுதற்குரியது.

பிறவிக் கடலினின்றும் உய்ய விரும்பும் உயிர்கள் புணையாகிய திருவைந்தெழுத்தையே ஓதி இறைவனை வழிபடல் வேண்டும் என்பதை ஆன்றோர்கள் வாழ்விலும் வாக்கிலும்

கண்டோம். இத்திருவைந்தெழுத்தை, நகாரம் முதலாக ஒதுவதிலும் சிகார முதலாக ஒதுவதே பிறவிப் பிணியறுக்க உதவும். இதனை

ஆதிமலம் இரண்டும் ஆதியாய் ஒதினால்
சேதியா மும்மலமுந் தீர்வாகா — போதம்
மதிப்பரிதாம் இன்பத்தே வாழலாம் மாறி
விதிப்படியோ தஞ்செழுத்து மே

என்றும்,

நம்முதலா வோதிலருள் நாடாது நாடுமருள்
சிம்முதலா வோதுந் சென்று

என்றும் உண்மை விளக்கத்துள் உரைப்பது உணரத்தக்கது. உயிர்கட்குப் பிறப்பில்லாப் பெருவாழ்வை அளிப்பது சிகார முதலாய திருவைந்தெழுத்தேயாகும். சிகார முதலாய திரு வைந்தெழுத்தை ஒதப் பிறவியாகிய துன்பம் தீரும் என்பதை

சிவமுதலே ஆமாறு சேருமேல் தீரும்
பவம்இதுந் ஒதும் படி

எனவரும் திருவருட்பயனும் தெளிவுபடுத்துகிறது.

இங்ஙனம், துன்பக் கடலிடைத் தோணித் தொழில் பூண்ட தொண்டர் தம்மை இன்பக் கரைமுகந் தேற்றும் இறைவனின் இன்னருளைப் பாடுதல் வேண்டும். கண்முத்தரும்பிக் கழற் சேவடிக் கைதொழுவார் உள்முத்தரும்ப உவகை தரும் இறைவனின் திருப்புகழைப் பாடுதல் வேண்டும்.

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளின் அற்புதத் திருப்பதிகங்கள்

Hymns of St. Sundarar

திரு. T. B. சித்தலிங்கம் அவர்கள், M. A.,
தமிழ் விரிவுரையாளர்,
காசி இந்துப்பல்கலைக்கழகம், காசி.

St. Sudaramurti continued his journey. At Tiruthuruthi prayed for curing him of his illness. According to the divine command he took a dip in the tank inside the temple and was cured. After visiting many shrines on his way. St. Sundarar reached Tiruvarur. There at the temple he was granted vision of the right eye also.

திருவாரூர்:

பண்: செந்துருத்தி

“மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
முளாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று முகத்தால் மிகவாடி
ஆளா யிருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ரூரீர் வாழ்ந்து போதீரே!”

“The devotees, who are your slaves for ever and who don't pray to anybody else for any favour, burning like an unkindled fire, with a heavy heart and exhibiting their woes on their face, pour out their worries in your presence, and you, the Lord of Tiruvarur, keep quiet; Live you long by yourself”.

(To be continued)

தீருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும் சிதம்பர இராமலிங்க சற்குரு புலம்பற்கண்ணி*

தொகுத்தவர், திரு. P. P. துரைசாமி அவர்கள்,
கோயமுத்தூர்.

[மலா 16, இதழ் 7-ன் தொடர்ச்சி]

- சத்தியமா நின்மொழியைத் — தப்பாதென்றே யெண்ணி
நித்தியமுந் துன்பமுற — நீதியதோ சற்குருவே. 251
- உலகநாட்டம் பலவா — யுற்றவிந்நா யேற்குக்
கலகமிலா மெய்வாழ்வு — காணுமோ சற்குருவே 252
- வீடுவிட்டுக் காடுசெல்லும் — வேளையினின் னோக்கமென்பால்
நாடும்படி யருளல் — ஞாயமன்றோ சற்குருவே. 253
- எல்லவரு மிவ்வுலகில் — எந்தை நின்மாணவரி
னல்லனென்பார் யானு — நடித்துள்ளேன் சற்குருவே. 254
- செவ்வகையோர் காலெனற — செய்ய கவியின் பொருளை
யிவ்வகை யென்றென்பா — லிசைத்தருள்வாய் சற்குருவே. 255
- தீக்கண்ட பஞ்சென்னத் — தீவினைகடரு மென்றுன்
னோக்குண்டே னல்லோர் — நுவனறிடுவார் சற்குருவே. 256
- பற்றறுதல் வீடென்னும் — பற்றுவது பந்தமென்றுஞ்
சொற்றவல் வண்ணந் — துறக்கவருள் சற்குருவே. 257
- வடற்சிற் சபையை — வணங்குவோர்க் கென்றும்
உடற்சித்தி யுண்டென் — றுரைத்தருளுஞ் சற்குருவே. 258
- உத்தரஞானம் பெறுதற் — குத்தர சிறசித்திபுரத்
தொத்தநெறி யுண்டென் — றுரைத்தருளுந் சற்குருவே. 259
- வருநாளிலே தோ — வருமோ வென்றேங்கா
தொருநாளிருந்த திலை — யுத்தமவென் சற்குருவே. 260

(தொடரும்)

தாயுமானவரின் — பராபரக்கண்ணிகள்

Couplets in venerable adoration of the
Omnipotent and Omnipresent

sung by

St. THAYUMANAVAR

24

The devotees who have realized and got the full grace of the Supreme Self will never care for the earthly things. Even the Sun and moon and other heavenly bodies are nothing to the devotees and they have hardly any influence on them. Further they have no fear or joy with regard to earthly and heavenly happenings. They are totally indifferent towards the material pleasures, Their mind is completely absorbed in the Supreme Self and this is brought out in the following song.

பொங்கியநின் தண்ணருளைப் புட்கல மாய்ப் பெற்றவர்கட்(கு)
எங்கெழுந்தென் ஞாயிறியம்பாய்! பராபரமே!

(பொ - ரை) ததும்பி வழியும் தேவரீர் தண்ணிய திரு
வருளைப் பூரணமாய்ப் பெற்றவர்கட்குச் சூரியன் கிழக்கில்
உதித்தலை யொழித்து மற்றெந்தத் திக்கில் உதித்தால்தான்
என்னை?

O....Lord Supreme! Those who are filled with your grace which overflows every where, do not care whether the sun rises in the east or else where.

— (தொடரும்)

Translated by Sri. K. PALANISAMY, M.A., Lecturer in
Tamil, Sri. K. G. S. Arts College, Arulnandi Nagar.

இயற்கையில் இன்பம்

புலவர். திரு. சி. முனிரத்தினம் அவர்கள்
தமிழாசிரியர், கழக உயர்பள்ளி, ஆதமங்கலம், வ. ஆ.

திருவருணை வரையின் தென்பகுதிச் சாரல், தென்றல் வீசும் இளவேனிற் பருவம். மாலை நேரம். அந்திப் பரிதி தன் பொன்னிற ஒளியை அள்ளி வீசிநான். வெண்ணிறம் பூத்திருந்த வானம் செவ்வரிகள் படர்ந்தன. பூமகள் பெற்ற பொருளெல்லாம் பொன்மயமாயின. இவ்வொளிதூழ் எழில் காண என்னிரு கண்கள் போதாவாயின. வண்ணம்தூழ் மாலைப் போதால் ஒன்றிய எனதுள்ளம் பொன்னார் மேனியனைக் கண்டது. காணவே,

“காணுமாறு காணேனுனை யந்நாட் கண்டேனும்
பாணேபேசி யென்றனைப் படுத்ததென்ன பரஞ்சோதி
ஆணேபெண்ணே யாரமுதே யத்தா செத்தே போயினேன்
ஏண்ணில்லா நாயினே னென்கொண் டெழுகே னெம்மானே”

என்ற மணிவாசகப் பெருமான் வாக்கிலே தினைத்து அரன் நிழற்கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

அப்பாலண்மைக் கண்ணுள்ள அழகுச் சோலை அழைத்தது. அச்சோலைக்கு வேங்கையும் வேலும், எட்டியும் ஈச்சும் வேலி யாய் நின்றன. அடிபெருத்த ஆலும் மாவும் அணிசெய்தன. கொன்றையும் காயாவும் நின்றனைந்த தோற்றம் பெண்ணொரு பாகனை நினைவூட்டியது. தெங்கும் கமுகும் தென்றலுடன் விளையாடி எங்கும் தன் சிரிப்பொலியை இன்பமாய் பரப்பின. செந்தளிர்கள் யாவும் பொன் தகடாய்த் திகழ்ந்தன. முல்லை யும் மல்லியும் முறுவலித்து மணம் பரப்பின. புள்ளினங்கள் கூடி பள்ளியென வாழ்ந்தன,

இக்காட்சிகளுக்கு இடையே கருங் குன்றுங்கள் கலைப் பீடமாய்க் கிடந்தன. பசும்புற் படாம் போர்த்திருந்த இவ் வெழிற் சோலையாட்குப் பன்னிற மலர்களே அணிகலன்களாய் அமைந்திலங்கியன. இடையிடையே செல்லும் சிறுநகர்ப் பாதையையே பெருநகிற்குக் கச்சாகக் கொண்டிருந்தனள். புன்னையும் புன்ரும் சிதறியதால் முறுவல் கொண்டனள். இக் கெழுதகு தோற்றத்தால் உளமகிழ்வுற்ற யான், கற்பீடம் ஒன்றில் சொற்பாவையாய்ச் சமைந்தேன். புலனுணர்வுகள் மிகவே புதுத் தென்றலும் உடலைத் தழுவினது. அஞ்ஞான்று,

“கோடையிலே இளைப்பாற்றி கொள்ளும் வகைகிடைத்த
குளிர்தருவே தருநீழலே நிழல்கனிந்த கனியோ
ஓடையிலே யூறுகின்ற தீஞ்சுவைத் தண்ணீரே
உகந்த தண்ணீரிடை மலர்ந்த சுகந்த மணமலரே
மேடையிலே வீசுகின்ற மெல்லியப் பூங்காற்றே
மென்காற்றில் விளைசுகமே சுகத்திலுறும் பயனே
ஆடையிலே எனைமணந்த மணவாளா பொதுவில்
ஆடுகின்ற அரசே என்அலங்கல் அணிந்தருளே.”

என்ற வள்ளலார் பாடலை எனக்குரிய இசையிற் பாடி மகிழ்ந்தேன். அருட்பிரகாச அடிகளார் இவ்விற்பத்திலே ஈடுபட்டு இறைவனைக் கண்டு அலங்கல் அணிந்தருள வேண்டியுள்ளா ரெனத் தெளிந்தேன். தெளிந்த யான் திருப்பொய்கை ஒன்றினையும் அவண் நோக்கினேன்.

ஆண்டு, அத்தடாகத்திற்குத் தண்ணிய உயர்வரப்பே திண்ணிய கரையாய்க் கிடந்தது. கரைபடர்ந்த கருங்குவளைகள் கண்விழித்துப் பார்த்தன. பொன்னிற சிற்றலைகள் மெல்லென எழுந்து மறைந்தன. வெண்டாமரையும் செங்கமலமும் செங்கதிர்க்கு வணக்கம் செலுத்தின. குமுத மலர்கள் அமுத மதியின் வரவு நோக்கி இருந்தன. தெள்ளிய நீரில் வெள்ளிய மீன்கள் பிறழ்ந்து பொன்னிறமாய் விளங்கின. போதுகளி னூடே கம்புட் சேவலும் பெடையும் கண்ணுமூச்சு விளையாடின. புதுமணத் தம்பதிகள்போல இணையுறு வாத்தினங்கள் உலாவந்தன. இப்பொய்கையின் பொலிவிலும் ஈடுற்ற எனக்கு,

“மணிநீற மலர்ப்பொய்கை மகிழ்ந்தாடும் அன்னம்தன்
அணிமிகு சேவலை அகலடை மறைத்தெனக்
கதுமெனக் காணாது கலங்கி யம்மடப்பெடை
மதிநீழல் நீருள்கண் டதுவென உவந்தோடி
துன்னத்தன் னெதிர்வருஉந் துணைகண்டு மிகநாணி
பல்மலரிடைப் புகூஉம் பழனஞ்சேர் ஊர்”

எனக் கூறும் கலித்தொகைக் காட்சியும் கண்முன் தோன்று
நின்று களிப்பினையூட்டிற்று.

இயற்கை அன்னையின் எழில் விளக்கத்தில் இறுமாந்து
கிடந்த என்செவிக்குப் புட்குலப் பண்ணிசைகள் தற்கிழமை
உணர்த்தவே அவண் சென்றனன். ஆகா! என்னே இறை
வனின் படைப்பு! பறவைகளின் மகிழ்ச்சி ஆரவாரமும் செயலும்
கூறுதற்கு ஒல்லா. யானொரு கலைமன்றம் அடைந்தவனாகத்
தான் உணர்ந்தேன். அம்மன்ற நிகழ்ச்சியை நிரல்படக்
காணுங்கால், ஒரு நற்குன்றுமிசை பெருவலி கடுவனும் உரு
வமை மந்தியும் அமர்ந்திருந்த பொலிவே அச்சோலைக்கு மன்ன
னும் மாதேவியும் எனக் காட்டிற்று. இக்கவியரசன் முன்னே
கவிக் குலங்கள் பல அமைச்சனும், புலவனும், அருங்கடிக்
காவலனுமாய்ப் பொறுப்பேற்று இருந்தன. இன்னிசை மன்ற
விளம்பரத்தைக் காகம் ஒன்று கரைந்து அச்சோலை வாழ் உயி
ரினங்களை ஒன்று கூட்டியது. கலை நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கியது.

குங்கும வாய்க் கிஞ்சகங்கள் ரங்கா.....ரங்கா.....என
இறைவணக்கம் பாடின. மலருதும் வண்டினங்கள் ரிங்.....
ரிங்.....சிங்.....ஓய்ன்.....உம் என்னும் ஒலியெழுப்பிச் சுருதி
கூட்டின. குயிலினங்கள் இன்னிசை இயைத்துப் பண் பல
பாடின. மீன்வால் பறவைகள் மெல்லிய மிடற்றினால் ட்ரிங்.....
ட்ரியிங்.....குரைங்... ..கொஞ்சங்.....குரைங் என மோரி
சங்கம் அடித்தன. ஒருவகை மைனாக்கள் குழலூதின. மற்றொரு
வகைப் பறவைகள் யாழும், வீணையும் பயின்றன. சிட்டுக் குருவிகள் சிட்.....சிட்.....சிட்டா.....சிட்.....சிட்டா
எனத் தாளம் போட்டன. மரங்கொத்திப் பறவைகள் மரங்
களைக் கொத்திக் கொட்கொடு கொட்டா.....கொட்.....கொட்
.....கொட்டா என மத்தளம் அடித்தன. இவ்வகை இசைக்

கருவிகளுக்கேற்ப மயிலினங்கள் தம் அழகிய தோகையை விரித்துப் பெடைகளோடு ஆடின. ஆடலுக்கும் பாடலுக்கும் ஏற்ப இன்னிசைக் கருவிகளெனப் புள்ளினங்கள் இடைவிடாது இசைத்தன. இம்மன்றங் காணும் மகிழ்ச்சியிலே மன்னனும் சுந்தரனும் அவன் தேவியும் தினைத்து இன்புற்றனர். அவ்வண்ணமே மகிழ்ந்திருந்த எனக்கு,

“கண்கணிற் பரிந்து கண்டுவப் பனவே

கைகணிற் றெழுபவே செவிகள்

பண்களிற் புகழும் புகழ்ச்சிகேட் பனவே

பதநினை வலம்புரி வனவே

யெண்குபுற் றிடப்ப வெழுமணி கரவா

விருந்துசென் றிருள்கவர் வனபோற்

றண்கதீர்க் கற்றை கான்றிடுஞ் சோண

சைலனே கைலை நாயகனே.”

(75)

என்ற பாட்டு ஞாபகத்திற்கு வந்தது. பார்க்கும் இடமெல்லாம் தீக்கமற நிறைந்திருக்கும் எம்மான் தோற்றமே, இம்மலைச் சாரவில் முன்னிருந்ததால் தான், கற்பனைக் கருவூலமான சிவப் பிரகாச அடிகளார் தம் இளமைக் காலத்தே கண்டு களித்த காட்சியின் திறமென்னே! என்று எண்ணினேன்.

இவ்வாறு கலையுணர்வு தலைதூக்கவே தன்னை மறந்த லயந்தன்னில் மிதக்கலானேன். ஒண்சுடர் கல்சேர்ந்த ஒரிரு நாழிகைக்குப் பின் ஒளி மதியம் வந்துற்றதை அறிந்து தன்னை உணர்ந்தேன்.

மாலையாம் மங்கை சோலை என்ற சேலை கட்டி சுந்தரிபோல் முன்னர் தோன்றி சொக்க வைத்த தன்றோ! புள்ளினங்கள் மகிழ்ந்த பின்னர் பள்ளிபுக்கன போலும்! அந்திவான் அழகைக் காணேன் மந்திவாழ் சோலை மதியொளி பெற்றுத் திகழ்ந்தது. “மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்-வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேணிலும், மூசு வண்டறைப் பொய்கையும் போன்றதே - ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே”-என்று பாடிய அப்பர் சுவாமிகள், தான் இடறுற்றஞான்று இயற்கை இன்ப அனுபவத்தால் இறை வனது இணையடி நிழற்கண்டு இன்பம் அடைந்தார். அத்தன்

மைக்கு யான் சிறிதும் ஒவ்வேறையினும், இயற்கை யன்னையின்
இச்சோலைப் படைப்பிலே இறைவன் தோற்றங்கண்டு மகிழ்ந்
தேன். இரவு நேரம் வந்துற்றதை யறிந்த யான் இல்லம்
ஏகியக்கால்,

“ மிக்க நலமுடைய மரங்கள் — பல
விந்தைச் சுவையுடைய கனிகள்.....” என்றும்,

“ காணி நிலம் வேண்டும் பராசக்தி — ஒரு
காணி நிலம் வேண்டும் ”

என்றும் பாடியுள்ள அமரகவி பாரதியாரின் எண்ணங்களையும்
நினைந்துக்கொண்டு, அப்பாடலையும் பாடிய வண்ணம் பாரி
நிலையத்தை அடைந்தேன். “யான்பெற்ற இன்பம் பெருக
இவ்வையகம் ” என்றும் ஆன்றோர் வாக்கு இத்தகைய ஈடு
பாட்டில் அரும்பிபிருக்கும் அல்லவா !

கந்தனாய் வந்து காட்சி அருள்வாயே !

—: பதி :—

எடுப்பு

இன்ப இசையாலே வண்ண மலராலே
பண்பு மனத்தாலே பணிவேன் முருகா ! (இன்ப)

தொடுப்பு

விந்தை உலகில் சிந்தை கலங்காமல்
தந்தை நீயென்றே சொந்தம் கண்டேன் (இன்ப)

முடிப்பு

சுந்தரத் தமிழில் மந்திர உபதேசம்
தந்தைக்கு அருளிய இந்திரன் மருகா !
செந்தமிழால் பாடும் எந்தன் இசைகேட்டு
கந்தனாய் வந்து காட்சி அருள்வாயே ! (இன்ப)

S. V. பதி,
மதுரை.

HYMNS OF THE TAMIL SAIVITE SAINTS

BY

F. KINGSBURY, B. A. (Madras)

AND

G. E. PHILLIPS, B. A. (Lond.), M. A. (Oxon.)

[மலர் 16, இதழ் 8-ன் தொடர்ச்சி]

II

THIRUNAVUKKARASU SWAMI

(More commonly referred to as APPARSWAMI)

60. அரியாணையந்தணர்தஞ் சிந்தையாணை
யருமறையி னகத்தாணை யணுவையார்க்குந்
தெரியாததத்துவனை தேனைப்பாலைத்
திகழொளியைத்தேவர்கடங்கோணை மற்றைக்
கரியாணை நான்முகனைக்கனலை க்காற்றைக்
கனைகடலைக்குலவரையைக்கலந்துநின்ற
பெரியாணைப்பெரும்பற்றப்புவியூராணைப்
பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே.

Here is a very popular stanza. There used to be a beggar in Madras who recited it, and it alone, all day long.

60. He is ever hard to find, but He lives in the
thought of the good;
He is the innermost secret of Scripture, inscrutable,
unknowable;
He is honey and milk and the shining light.
He is the king of the Devas,
Immanent in Vishnu, in Brahma in flame and in
wind,
Yea in the mighty sounding sea and in the moun-
tains.
He is the great One who chooses Perumpattapul-
iyur for His own.
If there be days when my tongue is dumb and
speaks not of Him,
Let no such days be counted in the record of my
life. (தொடரும்)

Reproduced with the kind permission of Oxford University Press, Calcutta.

(N.B. Copies available for sale at the above Press.)

புள்ளிருக்குவேளூரில் ஸ்ரீ செல்வமுத்துக்குமாரசுவாமி சந்தனுபிஷேக நிதி ரூ. 3,500

‘ஆதி வயித்திய நாதபுரிக் குகன்,
‘சடாயுபுரியிற் கருணை வெள்ளமென வீற்றிருக்கும்
ஆனே றுயர்த்திட்ட வையற்கும் அம்மைக்கும்
அருமருந்தாகி நின்ற ஆதிப்பிரான்,
‘புண்டரி கங்கள் மலர்ந்த விழிக்கடை பொழியருள் கரைபுரள
அழகு கனிந்து முதிர்ந்த இளங்கனி,
‘அன்பாளர்க்கு இன்பம் அளிக்கு மெய்ஞ்ஞான மருந்து,
‘மல்கும் செல்வக் கந்தபுரி வாழ்வு,
‘மலையாள் வயிறு வாய்த்த முழுமணி,
‘மாலிமயத்து மடப்பிடி பெற்று வளத்த இளங்கனி,
‘திருமாமடி கட்கென வைத்த கவுத்துவம்,
‘மூல மெனக் குல நான்மறை ஒலிடும் முழுமுதல்,
‘சங்கத் தமிழின் தலைமைப் புலவன்,
‘உள்நெகிழ் தொண்டர் உளத்திருள் சிந்திட ஒளிவிடு முழுமணி,
‘தோலாத முத்தமிழ் நாவன்,
‘மூவா மாவாம் அச்சூர்வேர் அறத் தொடுவேலன்,
‘தேவாதிபர்க்கொரு தேவன்,
‘தண்ணென் குறிஞ்சித் தலந்தலை யளிப்பவன்,
‘கொழிதமிழ் வேதபுரிக் குமரேசன்,
‘அறம் முதுதவமொடு வளர வளர்த்திடு நற்றாய்,
‘தெளி தமிழ் பழகிய மதவலி,
‘மும்மைத் தமிழ்தேர் கந்தபுரி முருகன்,
‘முதிரும் அறிவில் அறிஞர் உணரும் முதல்வன்,

'முனிவர் பரவு பருதிபுரியின் முருகன்,
 'குரவுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிகொண்ட குமரகுருபரன்,
 'அருளா னந்தக் கடற்பிறந்த அமுது,
 'உருகும் அடியர் இதயம் நெகிழ உணர்வில் எழுநல் உதயம்,
 'கலையும் நிறையும் அறிவு முதிர் முதிரு மதுர நறவம்,
 'கழுவுதுகளர் முழுக நெடிய கருணை பெருகு சலதி,
 'அறிவுள் அறிவை அறியு மவரும் அறிய வரிய பிரமம்,
 'இயலும் நடையும் வடிவும் அழகும் எழுதவரியன்,
 'ஒழுகு கருணை முழுகு கமல வதனன்,
 'விழுது விடு வெண் நிலவு பொழியு நகையன்,
 'மழலை முதிர் முதிரு மதுரவசனன்,
 'அடியவர் எவர்க்கும் இரவினை யொழித்தான்,
 'அழகு பொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தன்,
 'இவன் எவ்வுயிரும் வாழச் செய்தான்,
 'இவன் புத்தி முத்தியும் அளித்தான்,
 'ஆயிர மறைக்குமொரு பொருளா யிருப்பவன்,
 'அருவென்ன உருவென்ன அன்றென்ன நின்றவன்,
 'மெய்கண்ட தெய்வமித் தெய்வமல்லாற் புவியில் வேறில்லை,
 'பொன்னுலகு மண்ணுலகும் எவ்வுலகு வேண்டினும்
 பொருளன்று இவற்கு மற்ற அழியாத வீடுந் தரக்கடவன்,
 'குன்றைத் திறந்திட்ட குடுமிவேல் துருயிர் குடித்திடவிடுத்தான்,
 'கருவீர் றிருந்த பெருங்கருணை கடைக்கண பொழிய
 வீற்றிருக்கும் கடவுள்,
 'வருபுனற் காவேரி வளநாடன்,
 'தென்கலைக்கும் பழைய வடகலைக்கும் தலைவன்,
 'செம்பொற் றிருக்கோ புரங்கள் பொலி வேளூரன்,
 'இழுமென் மொழித் தெளிதமிழின் வடித்திடு நவரசம்,
 'செங்கட் பசுந்தோகை வாய்பரி யுகைத்தவன்,
 'தீராத வினை தீர்த்த தம்பிரானும் தையனாகியும் வைத்துச்
 சீராட்டி வினையாடும் சேனாபதிக் கடவுள்'

என்று இன்றோரன்னவாறு ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகளால் முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழில் பலவாறு பாராட்டப் பெறும் வேளூர் ஸ்ரீ செல்வமுத்துக்குமாரசுவாமிக்கு அகம்படித் தொண்டுபுரியும் சிவாச்சாரியார்க்குத் கார்த்திகை தோறும் படிக்காசு அளித்தற்கு முதற்பொருள் நிறுவியது நிற்க, ஸ்ரீ செல்வமுத்துக்குமாரசுவாமிக்குக் கார்த்திகை தோறும் சந்தனாபிஷேகம் செய்தற்பொருட்டு இத்தருமம் திருப்பன்ந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களால் நிறுவப்பெற்றது. இது 'புள்ளிருக்கு வேளூரில் ஸ்ரீ செல்வமுத்துக்குமாரசுவாமி சந்தனாபிஷேக நிதி' எனப் பெயர் பெறும்.

2. இதற்குரிய முதற் பொருள் ரூ. 3,500 (ரூபா மூவாயிரத்து ஐந்நூறு). இத்தொகை ஆண்டுதோறும் 7% வட்டி தரக்கூடிய ஐந்து வருஷ நிலையான முதலீடு ஆகக் கும்பகோணம் ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியாவில் முதலீடு செய்யப் பெற்றுள்ளது. பிக்சட் டிபாசிட் இரசீது நெ. ஏ. 427259 - தேதி 21-7-65உ இம்முதற் பொருள் நம்மாலும் நமக்குப்பின் உரிமை உள்ளவர்களாலும் பரிபாலனம் செய்யப் பெற்றுவரும்.

3. அ. இம்முதற் பெருளினின்று ஆண்டுதோறும் கிடைக்கும் வட்டித் தொகையில் நிர்வாகச் செலவுகளுக்கு என ஒதுக்கப்படும் தொகை போக எஞ்சிய தொகையில் வேளூர் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசுவாமிக்குச் சந்தனாபிஷேகம் செய்தற்குக் கிருத்திகை ஒன்றுக்கு ரூ. 15/- வீதம் செலவு செய்யப் பெற்றுவரும். பசலி முடிவில் எஞ்சியுள்ள தொகை முழுதும் ஆடிக் கிருத்திகை நாளில் ஸ்ரீ செல்வமுத்துக்குமாரசுவாமிக்குச் சிறப்பாகச் சந்தனாபிஷேகம் செய்யப் பயன்படுத்தப் பெறும்.

ஆ. கிருத்திகை நாளில் வேளூர் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசுவாமிக்குச் சந்தனாபிஷேகம் செய்தற்காக ரூ. 15/- வீதம் தருமபுர ஆதீனத்துக்குச் சொந்தமான வேளூர் தேவஸ்தானத்துக்கு மாதந்தோறும் அனுப்பப்பெற்று வரும். அன்றோர் ஷே தொகைக்குச் சந்தனம் வாங்கிக் கிருத்திகை நாளில் வேளூர் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசுவாமிக்குச் சந்தனாபிஷேகம் செய்து சந்தனாபிஷேகம் செய்த விவரத்தை நமக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

4. வட்டி வரவுக்கு ஏற்ப மாதந்தோறும் அனுப்பப்பெறும் சந்தனாபிஷேகத் தொகை கூட்டவும் குறைக்கவும் பெறும்.

5. இத்தருமம் வேறு எம்முறையிலும் மாற்றியமைக்கப் பெறமாட்டாது. இத்தொகை திரும்பப்பெற்றால் அதிக வட்டி தரக்கூடிய அரசியல் கடன்தாளில் முதலீடு செய்யப்பெறும். இம்முதற் பொருள் நம்பேரிலும் நமக்குப்பின் உரிமையுள்ளவர்கள் பேரிலும் இருந்துவரும்.

திருப்பனந்தான், } (Sd.) *Kasivasi Arulnandi Tambiran*
22-7-1965. }

Registered at Tiruvidadamarudur Sub Registrar's Office on 23-7-65 as No. 35 of 1965 in Book No. 4, Volume No. 53 pages from 19 to 21.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்

[ஏழாம் திருமுறை]

★ புதிய பதிப்பு ★

(விசுவாவசு ஆண்டு வைகாசிப் பூச வெளியீடு)

350 பக்கம் வெள்ளைத்தாள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வரலாறு, அவரைப்பற்றிய கல்செழுத்துக் குறிப்புக்கள் ஆகியவை, அடங்கியது, தனிப்பிரதி அடக்க விலை ரூ. 1-30.

ஒரே சமயத்தில் 20 பிரதிகளுக்குமேல் வாங்குவோர்க்கு 20% கழிவு.

(தபால் செலவு வேறு)

கிடைக்கும் இடங்கள்:-

1. T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை, B. A., B. L.,

நிரந்தரத் தலைவர், குமரகுருபரன் சங்கம்,

ஸ்ரீவைகுண்டம்.

(திருநெல்வேலி மாவட்டம்.)

2. திரு. க. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள், B. A.,

தியாகராச விலாசம், 53, பிள்ளையார் கோவில தெரு,

திருவேட்டிசுவரன்பேட்டை,

திருவலவிக்கேணி, சென்னை - 5.